

೨೦

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸುಂದರಕಾಂಡ

(ವಾಲ್ಯೇಕ ರಾಮಾಯಣ)

ಕಾಸರಬಾದ ಕಾಮರಾಜು ಚಾರಿಟಬುಲ್ ಟ್ರೈಸ್ ,
ಹೈದರಾಬಾದು (ಇಂಡಿಯಾ)

Published by
Kasarabada Kamaraju Charitable trust
C/o A Ramalakshmi
203 Arcadia Apartments
3-5-44/1 Eden Bagh
Hyderabad
500001

All rights are with the trust

Drawings provided by
Turaga Sesha Chalam
Polygraphics
Hyderabad

The kannada Script used Baraha software (www.baraha.com).

This activity enjoyed the support of many .

However the kannada script and the slokas were reviewed through
a simple process of reading through
by Br Anil and Narayayana of chinmaya mission Bangalore
in an entirely voluntary support.

Inspite of all care taken we expect that there will be errors of transliteration.

As the adage goes..

ಯಂದಕ್ಕರ ಪದಭ್ರಷ್ಟಂ ಹಾತ್ತಾಹೀನಂಚ ಯಂದ್ಭವೇತ್
ತಶ್ವವಂ ಕ್ಷಮ್ಯತಾಂ ದೇವ ಶ್ರೀರಾಮೋ ನವೋಸ್ತುತೇ
ಒಂ
ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ !!!

Om sri ram
Sankshipta Valmiki

Sundarakanda

According to traditional folklore Ramayana text has twenty four thousand Slokas corresponding to the twenty four syllables of Gayatri mantra. The first Sloka of Sundarakanda has the twelfth syllable of the twenty four syllables of the Gayatri mantra, placing Sundarakanda in a way at the virtual center or the heart of Ramayana.

Sundarakanda is probably the most widely read part of Ramayana and carries a widely known verse about itself saying

ಸುಂದರೇ ಸುಂದರೋ ರಾಮೋ ಸುಂದರೇ ಸುಂದರಃ ಕರಿಃ ।
ಸುಂದರೇ ಸುಂದರೀ ಸಿತಾ ಸುಂದರೇ ಶಿಂ ನ ಸುಂದರವ್ಯಾ ॥.

In Sundarakaanda Rama is beautiful , Sita is beautiful, Hunuman is beautiful ,. What is not beautiful in Sundarakanda?

Considering the tradition of naming a book or chapter of a book after the main character, one can conclude Sundarakanda is about Sundara , the Hunuman who is the center piece of action in Sundarakaanda.

Sundarakanda is the story of the determination of Hanuman in achieving the task he set out as stated in the opening stanza of Sundarakanda. The story built in Sundarakanda can be briefly stated as follows. Hanuman flies across the ocean overcoming several obstacles , enters Lanka, after intensive search finds Sita , identifies himself as the messenger of Rama , takes her message and a token Chudamani from her as an identification , then announces himself as the servant and messenger of Rama, destroys the palace garden of Ravana, gains audience with Ravana, conveys his own message to Ravana saying return Sita or face annihilation . When his message of conciliation was rejected and his tail was set on fire , he uses that to burn down the city of Lanka , returns triumphantly to Kishkindha and conveys to Rama that Sita is safe but in the custody of the Rakshasa King Ravana in Lanka , continuously pining for Rama and awaiting action by Rama to get her released .

Stripped of religious overtones , Sundarakanda starts in the background where in Sri Rama and Sita have gone through relentless troubles and difficulties in terms of the abrupt cancellation of coronation, banishment to the forests , the death of father Dasaratha , the abduction of Sita . SriRama himself says,

ರಾಜ್ಯದ್ಭೂತೋ ವನೇ ವಾಸಃ ಶೀತಾ ನಷ್ಟೋ ಹತೋ ದ್ವಿಜಃ ।
ಈ ದೃಶೀಯಂ ಮಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿಧಿಹೇದಷಿ ಪಾವಕಂ ॥

‘Kingdom is Lost. Living in forest. Lost Sita. Now this Bird Jatayu is dead. This is all my misfortune which can even destroy fire’.

This mood of despondency continues with the despondency of the search party led by Angada being unable to find Sita . They were also facing the daunting task of crossing the ocean to locate Sita . From there the seeds of success are sown with Jambavan prodding Hanuman to take upon himself the task of crossing the ocean.

Starting in this background, the exploits of Hanuman in crossing the ocean create a sense of exuberance. The long sought after success in locating Sita, bringing peace to her agitated mind, bringing peace to Rama by informing him of the safety of Sita provide a turning point in Ramayana. So much so that the tradition has it that Sadhana connected with Sundarakanda creates a sense of peace and success for those who undertake the Sadhana of Sundarakaanda.

Over the ages Sundarakaanda in Ramayana acquired an importance of its own, much like the Bhagavad-Gita in Mahabharata, which is an epic which came after Ramayana. The two central images of Sundarakaanda which created the aura , which made it an entity in the daily parayana, the program of prayer in many families are the roles of Hanuman and Sita. Hanuman is depicted as the selfless, devoted, courageous, intelligent, powerful, yet simple Rambhakt, a devotee of Rama . Sita is portrayed as the deeply afflicted and sorrowing wife, yet endowed with an unflinching wifely devotion for Sri Rama such as when she declares

ದಿನೋ ವಾ ರಾಜ್ಯ ಹಿನೋ ವಾ ಯೋಮೇ ಭೂತಾಂ ಸ ಮೇ ಗುರುಃ ।

With such strong portrayals of unbounded loyalty and devotion , number of beliefs have sprung up in the tradition bound Indian families . But there is certainly more to Sundarakanda if one were to look at the inner meaning or the buried message in Sundarakaanda than the beliefs built about its mystic powers.

While Sunadarakaanda occupies such prime place in the Indian family tradition, for some not so clear reasons it has not been adequately represented in the academic curriculum of Sanskrit Students except in terms of a chapter or two. This is possibly because of the size of Sundarakanda. There are no shortened versions of Sundarakanda solely using the Slokas of Valmiki which capture the story in its entirety. Sundarakanda contains more than three thousand Slokas covering wide variety of imagery, the flight of Hanuman across the sea, search for Sita in Lanka as well as the lengthy discourses between Hanuman and Sita, Hanuman and Ravana. In addition there are Hanuman's own soliloquies.

The present effort is a continuation of an earlier effort initiated by presenting the full thread of Sundarakaanda in nearly three hundred Slokas of Valmiki Sundarakanda in Telugu script in the form "Sankshipta Sundarakanda", with the blessings of Bhashyam Appalaacharyulu Garu a noted Scholar. This was brought out by Kasarabada Kamaraju Charitable trust. This is not a critical effort and is not aimed at appreciation by critics. This could be seen as the first reading for uninitiated in the mysteries of Sundarakanda with the hope after going through this, one would go to the full Sundarakanda.

Om tat sat

Kasarabada Kamaraju Charitable Trust.
July 2010

೨೦

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸುಂದರಕಾಂಡ

(ವಾಲ್ಯೇಕಿ ರಾಮಾಯಣ)

ಧಾರ್ಮಿಕ

ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರಂ ವಿಷ್ಣುಂ ಶಶಿವಣಂ ಚತುಭುಂಜವೂ
ಪ್ರಸನ್ನವದನಂ ಧ್ಯಾಯೀತ್ ಸವರ ವಿಷ್ಣೋಪಶಾಂತಯೀ !
ಅಗಜಾನನ ಪದ್ಮಾಕಂ ಗಜಾನನಮಹನಿಂಶವೂ
ಅನೇಕದಂತಂ ಭಕ್ತಾನಾಂ ಏಕದಂತಮುಪಾಸ್ಕಹೇ !!

ಯಾಕುಂದೇಂದು ತುಷಾರಹಾರಧವಲಾ ಯಶುಭೃವಸ್ತ್ರಾವೃತಾ
ಯಾ ವೀಣಾವರದಂಡಮಂಡಿತಕರಾ ಯಾ ಶೈತ ಪದ್ಮಾಶನಾ !
ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಾತಶಂಕರಪ್ರಭೃತಿಭಿಃ ದೇವೈಃ ಸದಾ ಪೂಜಿತಾ
ಸಾ ಮಾಂ ಹಾತು ಸರಸ್ವತೀ ಭಗವತೀ ನಿಶ್ಚೀಷಜಾದ್ಯಾಫಹಾ !!

ಕೂಜಂತಂ ರಾಮರಾಮೇತಿ ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರವೂ
ಅರುಹ್ಯ ಕವಿತಾ ಶಾಖಾಂ ವಂದೇ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಕೋಕಿಲವೂ !
ವಾಲ್ಯೇಕೇಮುಂನಿಸಿಂಹಸ್ಯ ಕವಿತಾ ವನಚಾರಿಣಃ
ಶ್ರುಣ್ಣನ್ ರಾಮಕಥಾನಾದಂ ಕೋ ನ ಯಾತಿ ಪರಮಾಂಗತಿವೂ !!

ಅಂಜನಾನಂದನಂ ವೀರಂ ಜಾನಕೀ ಶೋಕನಾಶನವೂ
ಕಪೀಶವೂ ಅಕ್ಷಯಂತಾರಂ ವಂದೇ ಲಂಕಾ ಭಂಯಂಕರವೂ
ಅಮೀಷಕೃತಮಾತಾಂದಂ ಗೋಷ್ಠದೀಕೃತ ಸಾಗರವೂ
ತೃಣೀಕೃತ ದಶಗ್ರೀವಂ ಆಂಜನೇಯಂ ನಮಾಮ್ಯಹವೂ

ಯತ್ತ ಯತ್ತ ರಾಘುನಾಥಕೀರ್ತನಂ ತತ್ತ ತತ್ತ ಕೃತಮಸ್ತಕಾಂಜಲಿವೂ
ಭಾಷ್ಟವಾರಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಲೋಚನಂ ಮಾರುತಿಂ ನಮತ ರಾಕ್ಷಸಾಂತಕವೂ !!

‘ತತೋ ರಾವಣ ನೀತಾಯಾಃ ಸೀತಾಯಾಃ ಶತ್ರುಕಶಣಃ ।
ಇಯೇಷ ಪದಮನ್ಯೇಷ್ಮಾ ಚಾರಣಾಚರಿತೇಪದಿಃ ‘ || ೧ ||

ಓವ್ರೋ

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸುಂದರಕಾಂಡ

(ವಾಲ್ಯೋಚಿ ರಾಮಾಯಣ ಶೈಲ್ಕೀಕಗಳು)

ತತೋ ರಾವಣ ನೀತಾಯಾಃ ಸೀತಾಯಾಃ ಶತ್ರುಕಶನಃ ।
ಇಂದೀಷ ಪದಮನ್ವೇಷ್ಟುವ್ರೋ ಚಾರಣಾಚರಿತೇಪಥಿಃ ॥ ೧ ॥

ದುಷ್ಪರಂ ನಿಷ್ಪೃತಿದ್ವಂದವ್ರೋ ಚಿಕಿತ್ಸಣಾ ಕರ್ಮಂ ವಾನರಃ ।
ಸಮುದಗ್ರ ಸಿರೋಗ್ರಿಷ್ಟೋ ಗವಾಂಪತಿರವಾಬಭೋ ॥ ೨ ॥

ಸ ಸೂರ್ಯಾದಯ ಮಹೇಂದ್ರಾಯ ಪವನಾಯ ಸ್ವಯಂಭುವೇ ।
ಭೂತೇಭೃತ್ಯಾಂಜಲಿವ್ರೋ ಕೃತ್ವಾ ಚಕಾರ ಗಮನೇಮತಿಂ ॥ ೩ ॥.

ವಾನರಾಂ ವಾನರಶ್ರೀಷ್ಟ ಇದಂ ವಚನಮಬ್ರವಿತ್ತ ।
ಯಧಾ ರಾಘವ ನಿಮುಂಕ್ತಃ ಶರಃ ಶ್ವಸನವಿಕ್ರಮಃ ॥ ೪ ॥
ಗಚ್ಛೇತ ತದ್ವದ್ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ಲಂಕಾಂ ರಾವಣ ಪಾಲಿತಾಂ ।
ನ ಹಿ ದ್ರಕ್ಷಾಂತಿಮಿ ಯಂದಿತಾಂ ಲಂಕಾಯಾಂ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್ರಾ ॥ ೫ ॥
ಅನೇನ್ಯೇವ ಹಿ ವೇಗೇನ ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ಸುರಾಲಯಂ ।
ಯಂದಿ ವಾ ತ್ರಿದಿವೇ ಸೀತಾಂ ನ ದ್ರಕ್ಷಾಂತ್ಯಕೃತ್ಯಮಃ ॥ ೬ ॥
ಬದ್ರಾಪ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜಾನಮ್ರಾ ಆನಯಿಷ್ಯಾಮಿ ರಾವಣಮ್ರಾ ।
ಸರ್ವಧಾ ಕೃತಕಾಯೋಽಹಮೇಷ್ಯಾಮಿ ಸಹ ಸೀತಯಾ ॥
ಉತ್ತಪಾತಾಧ ವೇಗೇನ ವೇಗವಾನ ವಿಚಾರಂಬುಂ ॥ ೭ ॥

ಷ್ಲೇಷಾನಂ ತು ತಂ ದೃಷ್ಟಾವ ಷ್ಲೇಷಂಗಂ ತ್ವರಿತಂ ತದಾ ।
ವವಮುಂಃ ಪ್ರಪ್ನ ವಷಾನಿ ದೇವಗಂಧವರ್ದಾನವಾಃ ॥ ೮ ॥.

ತತಾಪಿ ನಹಿ ತಂ ಸೂರ್ಯಾಂ ಷ್ಲೇಷಂತಂ ವಾನರೋತ್ಮಮಮ್ರಾ ।
ಸಿಂಹೇವೇ ಚ ತದಾ ವಾಯು ರಾಮಕಾಯಂಧರಸಿದ್ಧಯೇ ॥ ೯ ॥

ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಲಮಾನಾಧೀಽ ಚಿಂತಂಯಾಮಾಸ ಸಾಗರಃ ।
ಅಹಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುನಾಧೀನ ಸಗರೇಣ ವಿವರಿತಃ ॥
ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಸಚಿವಶ್ಯಾಯಂ ನಾವಸಿಂದತುಮಹಂತಿ ॥ ೧೦ ॥
ಇತಿ ಕೃತ್ವಾ ಮತಿಂ ಸಾಧ್ಯೋಂ ಸಮುದ್ರಶಂಖಮಂಭಸೀ ।
ಹಿರಣ್ಯನಾಭಂ ಮೈನಾಕಂ ಉವಾಚ ಗಿರಿಸತ್ತಮಮ್ರಾ ॥ ೧೧ ॥
ಸಲಿಲಾದೂರ್ಧ್ವಮಯತ್ತಿಷ್ಟ ತಿಷ್ಟ ತ್ವೇಷ ಕಪಿಸ್ತ್ವಯಿ ।
ಅಸ್ಯಾಕಮಂಧಿಷ್ಟೇವ ಪೂರ್ಜಶ್ಚ ಷ್ಲೇಷತಾಂ ವರಃ ॥ ೧೨ ॥

‘ತದೃಷ್ಟಾವ ವ್ಯಾದಿತಮ್ ತ್ವಾಸ್ಯಂ ವಾಯುಪೃತ್ರಃ ಸುಬುದ್ಧಿಮಾನ್ |
ದೀಘಣಜಿಹ್ವಮ್ ಸುರಸಯಾ ಸುಫೋರಂ ನರಕೋಪಮಮ್ ||
ಸು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ಯಾತ್ನಃ ಕಾಂಯಂ ಬಭಾವಾಂಗಸ್ತಮಾತ್ರಕಃ ‘ ||| ೨೭ ||

ಪ್ರೀತೋಹಷ್ಟಮನಾ ವಾಕ್ಯವ್ರೂ ಅಬ್ದುವೀತ್ ಪವರತಃ ಕಪಿಂ |
ಮಾನುಷಂ ಧಾರಂನ್ ರೂಪಮಾತ್ಸ್ಯಾಶಿರೇ ಸ್ಥಿತಃ || ೧೫ ||

ದುಷ್ಪರಂ ಕೃತವಾನ್ ಕರುಂ ತ್ವಮಿದಂ ವಾನರೋತ್ತಮ |
ನಿಪತ್ತ್ಯ ಮಂಮ ಶೃಂಗೇಷು ವಿಶ್ರಮಸ್ತ ಯಾಧಾಸುಖಿವ್ರೂ || ೧೬ ||

ಶ್ರಮಂ ವೋಕ್ಷಯು ಪ್ರಾಜಾಂಚ ಗೃಹಾಣ ಕಪಿಸತ್ತಮ |
ಪ್ರೀತಿಂ ಚ ಬಹುಮನ್ಯಸ್ತ ಪ್ರೀತೋಸ್ಮಿ ತವ ದರ್ಶನಾತ್ || ೧೭ ||

ಎವಮುಕ್ತಃ ಕಪಿಶ್ರೀಷ್ಟಃ ತಂ ನಗೋತ್ತಮಾಬ್ದುವೀತ್ ||
ಪ್ರೀತೋಸ್ಮಿ ಕೃತವಾತಿಧ್ಯಂ ಮನ್ಯರೇಪೋಪನೀಯಾವ್ರೂ || ೧೮ ||

ತ್ವರತೇ ಕಾರುಂ ಕಾಲೋ ಹೇ ಅಹಶ್ವಾಪ್ಯಮಿಹಂತರೇ |
ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಚ ಮಂಯಾದತ್ತಾ ನ ಸಾಧತವ್ಯಮಿಹಂತರೇ || ೧೯ ||

ಇತ್ಯಕ್ತಾವ ಪಾಣಿನಾ ಶೈಲವ್ರೂ ಆಲಭ್ರ್ಯ ಹರಿಪುಂಗವಃ |
ಜಗಾಮಾಕಾಶಮಾವಿಸ್ಯ ವೀರುಂ ವಾನ್ ಪ್ರಹಸನ್ವಿವ || ೨೦ ||

ತದ್ವಿತೀಯವ್ರೂ ಹನುಮತೋ ದೃಷ್ಟಾವ ಕರುಂ ಸುದುಷ್ಟರವ್ರೂ |
ಪ್ರಶಂಸಂಸು ಸುರಾಸ್ತವೇ ಸಿದ್ಧಾಶ್ಚ ಪರಮಹಂತರಃ || ೨೧ ||

ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯೇ ಸುರಸಾ ಬಿಭೃತೀ ರಾಕ್ಷಸಂ ವಪ್ತಃ |
ಪ್ಲವಮಾನಂ ಹನೂಮಂತಂ ಆಪ್ಯತ್ಯೇದಮಾವಾಚ ಹ || ೨೨ ||

ಮಂ ಭಕ್ತಃ ಪ್ರದಿಷ್ಟತ್ವವ್ರೂ ಈಶ್ವರ್ಯ ವಾನರರಷಭಃ |
ಅಹಂ ತ್ವಾಂ ಭಕ್ತಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಪ್ರವಿಶೇದವ್ರೂ ಮಮಾನನವ್ರೂ || ೨೩ ||

ತದೃಷ್ಟಾವ ವ್ಯಾದಿತವ್ರೂ ತ್ವಾಸ್ಯಂ ವಾರುಪ್ರತ್ರಃ ಸುಬುದ್ಧಿಮಾನ್ |
ದೀಘಾಜಿಹ್ಯವ್ರೂ ಸುರಸಯಾ ಸುಫೋರಂ ನರಕೋಪವ್ರಮಾ ||
ಸು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಾತ್ಸಂಃ ಕಾರುಂ ಬಧಾವಾಂಗುಷ್ಟಮಾತ್ರಕಃ || ೨೪ ||

ಸೋಭಿಪತ್ಯಾಶು ತದ್ವಕ್ತಂ ನಿಷ್ಪತ್ತ ಚ ಮಹಾಜನಃ |
ಅನ್ತರಿಕ್ಷೇ ಸ್ಥಿತಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇದಂ ವಚನಮಬ್ದುವೀತ್ || ೨೫ ||

ಪ್ರವಿಷ್ಟೋಸ್ಮಿ ಹಿ ತೇ ವಕ್ತ್ರಂ ದಾಕ್ಷಾಯಂ ನವೋಸುತ್ತೇ |
ಗಮಿಷ್ಯೇ ಯತ್ತ ವೈದೇಹಿ ಸತ್ಯಂ ಚಾಸೀದ್ವರಸ್ತವಃ || ೨೬ ||

ತತ್ ತೃತೀಯಂ ಹನುಮತೋ ದೃಷ್ಟಾಪ ಕರುಂ ಸುದುಷ್ಟರಮ್ |
ಸಾಧು ಸಾಧಿತಿ ಭೂತಾನಿ ಪ್ರಶ್ನಂಸು ಸ್ತುದಾ ಹರಿಮ್ || ೨೫ ||

ಪ್ಲವಮಾನಂತು ತಂ ದೃಷ್ಟಾಪ ಸಿಂಹಿಕಾನಾಮು ರಾಕ್ಷಸೀ |
ಘನರಾಚಿವ ಗಜಂತಿಂ ವಾನರಂ ಸಮಭಿದ್ವತ್ತಾ || ೨೬ ||

ತತ್ಸ್ತಸ್ಯಾ ನಿಖ್ಯಾಸ್ತೀಕ್ಷೇಣಾಃ ಮಹಾರಾಜ್ಯತ್ವಾತ್ ವಾನರಃ |
ಉತ್ಪಾತಾಧ ವೇಗೀನ ಮನಸ್ಸಂಪಾತ ವಿಕ್ರಮಃ || ೨೭ ||

ತಾಂ ಹತಾಂ ವಾನರೇಣಾಶು ಪತಿತಾಂ ವೀಕ್ಷೇ ಸಿಂಹಿಕಾಂ |
ಭೂತಾನ್ಯಾಕಾಶ ಚಾರೀಳಿ ತಮೂಚುಃ ಪ್ಲವಗೋತ್ತಮಂ || ೨೮ ||
ಭೀಮಮಧ್ಯಕೃತಂ ಕರುಂ ಮಹತ್ ಸತ್ಯಂ ತ್ವಯಾಹತಂ |
ಸಾಧಯಾಧಂ ಮಭಿಪ್ರೇತಮ್ ಅರಿಷ್ಟಮ್ ಪ್ಲವತಾಂ ವರ || ೨೯ ||

ಸ ತು ವೀರ್ಯಂಪ್ರತಾಂ ಶ್ರೀಷ್ಟಃ ಪ್ಲವತಾಮಬಿ ಚೋತ್ತಮಃ |
ಜಗಾಮ ವೇಗವಾನ್ ಲಂಕಾಂ ಲಂಘಯಿತ್ವಾ ಮಹೋದಧಿಂ || ೩೦ ||

ತತ್ಸ್ವ ಚಿಂತಯಾಮಾಸ ಮುಹೂರ್ತಂ ಕಪಿ ಕುಂಜರಃ |
ಗಿರಿಶಂಗೀ ಸಿಂತಸ್ತಸ್ತಿನ್ ರಾಮಸ್ಯಭೃದಯೀ ರತಃ || ೩೧ ||

ಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಯೇಣ ರೂಪೇಣ ರಾತ್ಮೈ ಲಂಕಾಪುರೀ ಮಯಾ |
ಪ್ರವೇಷ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತಕಾಲಂ ಮೇ ಕೃತ್ಯಂಸಾಧಯಿತುಂ ಮಹತ್ || ೩೨ ||

ರಾವಣಸ್ಯ ಪ್ರರೀಂ ರಾತ್ಮೈ ಪ್ರವಿಸ್ಯ ಸುದುರಾಸದಾಮ್ |
ವಿಚಿನ್ಯನ್ ಭವನಂ ಸವರಂ ದ್ರಕ್ಷಾಮಿ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್ || ೩೩ ||

ಅಥ ಸಾ ಹರಿಶಾದೂಲಂ ಪ್ರವಿಶಂತಂ ಮಹಾಬಲಮ್ |
ನಗರೀ ಸ್ವೇನ ರೂಪೇಣ ದದಶ್ರ ಪವನಾತ್ಮಜಮ್ || ೩೪ ||

ಸಾ ತಂ ಹರಿಬರಂ ದೃಷ್ಟಾಪ ಲಂಕಾ ರಾವಣಪಾಲಿತಾ |
ಮುಂಚಮಾನಾ ಮಹಾನಾದಮ್ ಅಭ್ಯವೀತ್ ಪವನಾತ್ಮಜಮ್ || ೩೫ ||

ಕಸ್ತ್ವಂ ಕೇನಚ ಕಾಯೀಂಣ ಇಹ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ವನಾಲಯ |
ಕಥಯಸ್ಸೇಹ ಯತ್ತತ್ವಂ ಯಾವತ್ ಪ್ರಾಣಾ ಧರಂತಿ ತೇ || ೩೬ ||

ಅಭಭಾಷೇಧ ಮೇಧಾವೀ ಸತ್ಯವಾನ್ ಪ್ಲವಗಂಭಃ |
ದ್ರಕ್ಷಾಮಿ ನಗರೀಂ ಲಂಕಾಂ ಸಾಟ್ಪ್ರಾಕಾರ ತೋರಣಾಮ್ ||

‘ಪಪಾತ ಸಹಸ್ರಾ ಭೂಮ್ಯೋ ವಿಕೃತಾನನ ದಶನಾ ‘।

ಇತ್ಯಧೀಮಿಹ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಃ ಪರಂ ಕೆತೋಹಲಂ ಹಿ ಹೇಎ ॥ ೨೨ ॥
ದೃಷ್ಟಾವ ಪುರೀಮಿಹಾಂ ಭದ್ರೇ ಪ್ರನಯಾಂಸೈ ಯಧಾಗತಮ್ | ೩೮ ॥

ತತಃ ಕೃತ್ಯಾ ಮಹಾನಾದಂ ಸಾ ವೈ ಲಂಕಾ ಭಯಾವಹಮ್ |
ತಲೇನ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠಂ ತಾಡಯಾಮಾಸ ಹೇಗಿತಾ ॥ ೩೯ ॥

ತತಸ್ಸ ಕಪಿಶಾದ್ಯೋ ಲಂಕಯಾ ತಾಡಿತೋ ಭೃತಮ್ |
ನನಾದ ಸುಮಹಾನಾದಂ ವೀರ್ಯಂವಾನ್ ಪವನಾತ್ಮಜಃ ॥ ೪೦ ॥

ತತಸ್ಸಂಪತ್ಯಂಯಾಮಾಸ ವಾಮಹಸ್ತಸ್ಸಸೋಂಗುಳಿಃ ।
ಮುಷ್ಣಿನಾಭಿಜಫಾನ್ಯೈನಾಂ ಹನುಮಾನ್ ಕ್ಷೋಧಮೂಳಿಂತಃ ॥ ೪೧ ॥ .

ಪಪಾತ ಸಹಸಾ ಭೂವರೌ ವಿಕೃತಾನನ ದರ್ಶನಾ ।
ಉವಾಚಾ ಗವಿಂತಂ ವಾಕ್ಯಂ ಹನುಮಂತಂ ಪ್ಲವಂಗಮುಮ್ |
ಪ್ರಸೀದ ಸು ಮಹಾಭಾವೋ ತ್ರಾಯಸ್ಸ ಹರಿಸತ್ತಮು ॥ ೪೨ ॥

ನಿಜಿಂತಾಹಂ ತ್ವಂಯಾ ವೀರಾ ವಿಕೃಹೇಣ ಮಹಾಬಲಾ ।
ಇದಂ ತು ತಥ್ಯಂ ಶೃಂಖಾವೈ ಬ್ರುವಂತ್ಯಾ ಹೇಎ ಹರೀಶ್ವರ ॥ ೪೩ ॥

ಸ್ವರ್ಯಂಭುವಾ ಪುರಾ ದತ್ತಂ ವರದಾನಂ ಯಧಾ ಮಮ ।
ಯದಾ ತ್ವಾಂ ವಾನರಃ ಕಶ್ಮಿತ್ತಾ ವಿಕೃವಾದ್ವಿಶಮಾನಯೇತ್ | ೪೪ ॥
ತದಾ ತ್ವಂಯಾ ಹಿ ವಿಜ್ಞೇಯಂ ರಕ್ಷಸಾಂ ಭಯಂಮಾಗತಮ್ |
ಸ ಹಿ ಹೇ ಸಮಯಸೌಮ್ಯ ಪ್ರಪ್ರೇಷ್ಯ ತವ ದರ್ಶನಾತ್ | ೪೫ ॥

ತತ್ಪ್ರವಿಸ್ಯ ಹರಿಶ್ರೇಷ್ಠೌ ಪುರೀಂ ರಾವಣ ಪಾಲಿತಾಮ್ |
ವಿಧತ್ವ ಸವರ ಕಾಯಾಂತಿ ಯಾನಿ ಯಾನೀಹ ವಾಂಭಸಿ ॥ ೪೬ ॥

ಸ ನಿಜಿಂತ್ಯ ಪುರೀಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಮ್ ಲಂಕಾಂ ತಾಂ ಕಾಮರೂಪಿಣಿಮ್ |
ವಿಕೃಹೇಣ ಮಹಾತೇಜಾ ಹನುಮಾನ್ ಕಪಿಸತ್ತಮಃ ॥ ೪೭ ॥
ಚಕ್ರೇಧಪಾದಂ ಸವ್ಯಂ ಚ ಶತ್ರೂಣಾಂ ಸ ತು ಮೂರ್ಧನಿ ।
ಪ್ರವಿಶ್ಯ ನಗರೀಂ ಲಂಕಾಂ ಕಪಿರಾಜಹಿತಂಕರಃ ॥ ೪೮ ॥

ಭವನಾದಘವನಂ ಗಳ್ಳಿನ್ ದದರ್ಶ ಪವನಾತ್ಮಜಃ ।
ವಿವಿಧಾಕೃತಿರೂಪಾಣಿ ಭವನಾನಿ ತತಸ್ತತಃ ॥ ೪೯ ॥ .

ನ ತ್ವೇವ ಶೀತಾಂ ಪರಮಾಭಿಜಾತಾಂ
ಪಧಿ ಸ್ಥಿತೇ ರಾಜಕುಲೇ ಪ್ರಜಾತಾಮ್ |
ಲತಾಂ ಪ್ರಪುಲ್ಲಾಮಿವ ಸಾಧ್ಯಾಜಾತಾಂ
ದದಶ್ರ ತನ್ನೀಂ ಮನಸಾಭಿಜಾತಾಮ್ || ೫೦ ||

ತತೋ ಪಶ್ಚಾತ್ ಕುಧಾಸೀನಂ ನಾನಾವಣಾಂಬರಸ್ತಜಮ್ |
ಸಹಸ್ರಂ ವರನಾರೀಣಾಮ್ ನಾನಾವೇಷವಿಭೂಷಿತಮ್ || ೫೧ || .

ನ ಚಾ ಕುಲೀನಾ ನ ಚ ಹೀನರೂಪಾ
ನಾ ದಕ್ಷಿಣಾ ನಾನುಪಚಾರಂಯುಕ್ತಾ |
ಭಾಯಾದ ಭವತ್ತಸ್ಯ ನ ಹೀನಸತ್ವಾ
ನ ಚಾಪಿ ಕಾಂತಸ್ಯ ನ ಕಾಮನೀಯಾ || ೫೨ ||

ಪುನಶ್ಚ ಸೋ ಜಿಂತಯ ದಾತ್ರರೂಪೋ
ಧ್ವನಂ ವಿಶಿಷ್ಟಾ ಗುಣತೋಹಿ ಸೀತಾ |
ಅಧಾಯ ಮಸ್ಯಾಂ ಕೃತವಾನ ಮಹಾತ್ಕ
ಲಂಕೇಶ್ವರಃ ಕಷ್ಟಮನಾಯಂ ಕರ್ಮ || ೫೩ ||

ತತ್ ದಿವ್ಯೋಪಮಂ ಮುಖ್ಯಂ ಸಾಫಿಕಂ ರತ್ನಭೂಷಿತಮ್ |
ಅವೇಕ್ಷಿಷ್ಮಾಣೋ ಹನುಮಾನ ದದಶ್ರ ಶಂತನಾಶನಮ್ || ೫೪ ||

ತಾಸಾಮೇಕಾಂತ ವಿನ್ಯಾಸ್ತ್ರೇ ಶಯನಾಂ ಶಯನೇ ಶಂಭೇ |
ದದಶ್ರ ರೂಪಸಂಪನ್ಮಾಮ್ ಅಪರಾಮ್ ಸ ಕಪಿಃ ಸ್ತಿಯಮ್ || ೫೫ ||

ಸ ತಾಂ ದೃಷ್ಟಾಪ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಭೂಷಿತಾಂ ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ |
ತಕ್ಷಯಾಹಾಸ ಸೀತೇತಿ ರೂಪಯೋವ್ವನ ಸಂಪದಾ ||
ಹಂಡಣ ಮಹತಾ ಯುಕ್ತೋ ನನಂದ ಹರಿಯೂಧಪಃ ||| ೫೬ ||

ಅವಧೂಯ ಚ ತಾಂ ಬುದ್ಧಿಂ ಬಭೂವಾಸಿತ ಸ್ತದಾ |
ಜಗಾಮ ಚಾಪರಾಂ ಚಿಂತಾಂ ಸೀತಾಂ ಪ್ರತಿ ಮಹಾಕಪಿಃ || ೫೭ ||

ನ ರಾಮೇಣ ವಿಯುಕ್ತಾ ಸಾ ಸ್ವಪ್ತಿಪುಹ್ರತ ಭಾಮಿನೀ |
ನ ಭೋಕ್ತುಂ ನಾಪ್ಯಲಂಕತುಂ ನ ಪಾನಮುಪಸೇವಿತುಮ್ ||
ಅನ್ಯೇಯಮಿತಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ಭೂಯಸ್ತತ್ರ ಚಚಾರ ಸಃ ||| ೫೮ ||

ರಾಕ್ಷಸೋ ವಿವಿಧಾಕಾರಾ ವಿರೂಪಾ ವಿಕೃತಾ ಸ್ತಫಾ |
ದೃಷ್ಟಾ ಹನುಮತಾ ತತ್ ನ ತು ಸಾ ಜನಕಾತ್ಮಜಾ || ೫೯ ||

ರೂಪೇಣ ಪ್ರತಿವಾ ಲೋಕೇ ವರಾ ವಿದ್ಯಾಧರ ಸ್ತಿಯಃ ।
ದೃಷ್ಟಾ ಹನುಮತಾ ತತ್ತ್ವ ನತು ರಾಘವನಂದಿನೀ ॥ ೬೦ ॥

ನಾಗಕನ್ಯ ವರಾರೇಹಾಃ ಪೂರ್ಣಚೆಂದ್ರ ನಿಭಾನನಾಃ ।
ದೃಷ್ಟಾ ಹನುಮತಾ ತತ್ತ್ವ ನ ತು ಸೀತಾ ಸುಮಧೃಮಾ ॥ ೬೧ ॥

ಪ್ರಮಧ್ಯ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರೇಣ ನಾಗ ಕನ್ಯ ಬಲಾಧ್ಯತಾಃ ।
ದೃಷ್ಟಾ ಹನುಮತಾ ತತ್ತ್ವ ನ ಸಾ ಜನಕನಂದಿನೀ ॥ ೬೨ ॥

ಅದೃಷ್ಟಾಪ ಜಾನಕಿಂ ಸೀತಾಮಾ ಅಬ್ರುವೀದ್ವಚನಂ ಕಪಿಃ ।
ನ ಚ ಶಕ್ತಾಮಹಂ ದೃಷ್ಟಾಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಮೈಧಿಲೀಂ ವಿನಾ ॥ ೬೩ ॥

ಯಾವತ್ ಸೀತಾಂ ಹಿ ಪಶ್ಯಾಮಿ ರಾಮ ಪತ್ತೀಂ ಯಶಸ್ವಿನೀಮಾ ।
ತಾವದೇತಾಂ ಪುರೀಮಾ ಲಂಕಾಂ ವಿಜಿನೋಮಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ॥ ೬೪ ॥

ಅಶೋಕ ವನಿಕಾ ಚೇಯಂ ದೃಶ್ಯತೇ ಯ ಮಹಾದ್ರಮಾ ।
ಇಮಾಮಧಿಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ನ ಹೀಯಂ ವಿಚಿತಾ ಮಂಯಾ ॥ ೬೫ ॥

ಸ ಮುಹೂರ್ತಮಿವ ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಮನಸಾ ಚಾಧಿಗಮ್ಯತಾಮಾ ।
ಅವಪ್ಲತೋ ಮಹಾತೇಜಾಃ ಪ್ರಾಕಾರಂ ತಸ್ಯ ವೇಶ್ಯನಃ ॥ ೬೬ ॥

ಸ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಗ್ರಾಂ ರುಚಿರಾಂ ತರುಣಾಂಕುರ ಪಲ್ಲವಾಮಾ ।
ತಾಮಾರುಹ್ಯ ಮಹಭಾಹುಃ ಶಿಂಶುಪಾಂ ಪಣಂಸಂವೃತಾಮಾ ॥ ೬೭ ॥

ಇತೋ ದೃಕ್ಷಾಮಿ ವೈದೇಹಿಂ ರಾಮುದಶನ ಲಾಲಸಾಮಾ ।
ಇತಶ್ಚತ್ವಾ ದುಃಖಾತಾಂ ಸಂಪತಂತೀಂ ಯದೃಷ್ಟಯಾ ॥ ೬೮ ॥

ಎವಂ ತು ಮತ್ವಾ ಹನುಮಾನ ಮಹಾತ್ಮಾ
ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಮಾನೋ ಮನಜೀಂದ್ರಪತ್ತೀಮಾ ।
ಅವೇಕ್ಷಾಣಿಶ್ಚ ದದಶ ಸವಂ
ಸು ಪ್ರತಿಷ್ಠತೇ ಪಣಂಫನೇ ನಿಲೀನಃ ॥ ೬೯ ॥

ತತೋ ಏಲಿನ ಸಂವಿತಾಂ ರಾಕ್ಷಸೀಭಿ ಸಮಾವೃತಾಮಾ ।
ಉಪವಾಸಕೃತಾಂ ದೀನಾಂ ನಿಶ್ಚಯಂತೀಂ ಪುನಃ ಪುನಃ ॥
ದದಶ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷಾದೌ ಚಂದ್ರರೇಖಾಮಿವಾಮಲಾಮಾ ॥ ೨೦ ॥
ತಾಂ ಸಮೀಕ್ಷಾ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಂ ರಾಜಪ್ರತೀ ಮನಿಂದಿತಾಮಾ ।
ತಕ್ಷಯಾಮಾಸ ಸೀತೇತಿ ಕಾರಣೈ ರುಪಪಾಧಿಭಿಃ ॥ ೨೧ ॥

ಅಸ್ಯ ದೇವ್ಯ ಯಥಾರೂಪಮಾ ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗ ಸೌಪ್ರವಮಾ ।
ರಾಮಸ್ಯ ಚ ಯಥಾರೂಪಂ ತಸ್ಯೇಯವಸಿತೇಕ್ಷಣಾ ॥ ೨೨ ॥

ಅಸ್ಯಾದೇವಾ ಮನಸ್ತಸ್ಮಿನಾ ತಸ್ಯ ಚಾಸ್ಯಾಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮ್ |
ತೇನೇಂಂಂ ಸ ಚ ಧರ್ಮಾಂತಾ ಮುಹೂರ್ತಮಾಪಿ ಜೀವತಿ || ೨೫ ||

ದುಷ್ಕರಂ ಕೃತವಾನ್ ರಾಮೋ ಹೀನೋ ಯದನಯಾ ಪ್ರಭುಃ |
ಧಾರಂಯತ್ಯಾತ್ಯನೋ ದೇಹಂ ನ ಶೋಕೇನಾವಸೀದತಿ || ೨೬ ||

ಯಾದಿ ರಾಮಸ್ವಮಾದ್ವಾಂತಾಂ ಹೇದಿನೀಂ ಪರಿವರ್ತಣೀತ್ |
ಅಸ್ಯಾಃ ಕೃತೇ ಜಗಚ್ಚಾಪಿ ಯುಕ್ತಮಿತ್ಯೇವ ಹೇ ಮತಿಃ || ೨೭ ||

ನಮಸ್ಕಾರಾಚ ರಾಮಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮಾಯ ಚ ವೀಂಯಂವಾನ್ |
ಸೀತಾ ದಶನ ಸಂಹೃಷ್ಟೋ ಹನುಮಾನ್ ಸಂಪ್ರತೋಭವತ್ || ೨೮ ||

ಪಡಂಗ ವೇದ ವಿದುಷಾಂ ಕ್ರಿತು ಪ್ರವರ ಯಾಜಿನಾಂ |
ಶುಶ್ರಾವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಘಾಂಜ್ಞ ವಿರಾತ್ರೇ ಬ್ರಹ್ಮರಕ್ಷಸಾಮ್ | || ೨೯ ||

ಅಧ ಮಂಗಳವಾದಿತ್ಯೈಃ ಶಬ್ದೀಲಶೋತ್ರಮನೋಹರೈಃ |
ಪ್ರಾಬುಧ್ಯತ ಮಹಾಬಾಹುಃ ದಶಗ್ರಿವೋ ಮಹಾಬಲಃ || ೨೩ || .

ಸ ಸರ್ವಾಭರಣೈಯುಂಕೊತ್ತೀ ಬಿಭೃತ್ ಶ್ರಿಯಮನುತ್ತಮಾಮ್ |
ಅಶೋಕವನಿಕಾಹೇವ ಪ್ರಾಪಿಶತ ಸಂತತದ್ವಮಾಮ್ || ೨೪ || .

ತಸ್ಮಿನ್ನೇವ ತತಃ ಕಾಲೇ ರಾಜಪುತ್ರೀ ತ್ವನಿಂದಿತಾ |
ರೂಪಯೋವ್ಯವಸಂಪನ್ ಭೂಪಣೋತ್ಪಮಭೂಷಿತಮ್ || ೪೦ ||
ತತೋ ದೃಷ್ಟಿಪ್ರಯವ ವೈದೇಹಿ ರಾವಣಂ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪಮ್ |
ಪ್ರಾವೇಪತ ವರಾಹೋಹಾ ಪ್ರವಾತೇ ಕದಳೀ ಯಥಾ || ೪೧ ||

ಸ ತಾಂ ಪತಿವ್ರತಾಂ ದೀನಾಂ ನಿರಾನಂದಾಂ ತಪಸ್ಸಿನೀಮ್ |
ಸಾಕಾರೈಯುಂಧಾರೈವಾಂಕೈಃ ನೃದಶಯಂತ ರಾವಣಃ || ೪೨ ||

ಕಾಮಂಯೇ ತ್ವಾಂ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ಬಹುಮನ್ಯಸ್ಯ ಮಾಂ ಶ್ರಿಯೇ |
ಸರ್ವಾಂಗಗುಣಸಂಪನ್ನೇ ಸರ್ವಲೋಕಮನೋಹರೇ || ೪೩ ||

ತೃಣಮಂತರಃ ಕೃತ್ವಾ ಪ್ರತೃತ್ವಾಚ ಶುಚಿಸ್ತಿತಾ |
ನಿವರ್ತಯ ಮನೋ ಮತ್ತಃ ಸ್ವಜನೇ ಶ್ರಿಯತಾಂ ಮನಃ || ೪೪ ||

ಸಾಧು ಧರ್ಮ ಮವೇಕ್ಷಣ್ ಸಾಧು ಸಾಧುವ್ರತಂ ಚರ |
ಯಥಾ ತವ ತಥಾನ್ಯೇಷಾಮ್ ದಾರಾ ರಕ್ಷಣ ನಿಶಾಚರ || ೪೫ || .

‘ದ್ವಾ ವಾಸೌ ರಕ್ಷಿತವೋ ಮೇ ಯೋ ವಧಿಸ್ತೇ ಮಯಾಕೃತಃ ।
ತತ್ತ್ವಂಯನವಾರೋಹ ಮಮ ತ್ವಂ ವರವಣಿ ‘ || ೬೦ ||

ಪ್ರಸಾದಂ ಸ್ವತ್ವಂ ಚೈನಂ ಶರಣಾಗತ ವಶಲಮ್ |
ಮಾಂ ಚಾಸೀಲ್ ಪ್ರಯತೋ ಭೂತ್ವಾ ನಿಯಾಂತಯಿತು ಮಹಸಿ || ೫ ||

ಏವಂ ಹಿ ತೇ ಭವೇತಾ ಸ್ವಸ್ಥಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ರಘೂತ್ವಮೇ |
ಅನ್ಯಥಾ ತ್ವಂ ಹಿ ಕುವಾಂತೋ ವಧಂ ಪ್ರಪ್ರಸಿ ರಾವಣ || ೬ ||

ಸೀತಯಾ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪರುಷಂ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪಃ |
ಪ್ರತ್ಯಾಹಾಚ ತತ್ಸೀತಾಂ ವಿಪ್ರಿಯಂ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಾಮ್ || ೭ ||

ಪರುಷಾಂಹ ವಾಕ್ಯಾನಿ ಯಾನಿ ಯಾನಿ ಬ್ರವೀಷಿಮಾಮ್ |
ತೇಪು ತೇಪು ವಧೋ ಯುಕ್ತಃ ತವ ಚೈಫಿಲಿ ದಾರುಣಃ || ೮ ||

ದ್ವೈ ಮಾಸೋ ರಕ್ಷಿತವ್ಯೇ ಮೇ ಯೋ ವಧಿಸ್ತೇ ಮಂಯಾಕೃತಃ |
ತತ್ತ್ವಂ ನಮಾರೋಹ ಮಮ ತ್ವಂ ಪರವಣೇನೀ || ೯ ||

ಉಧ್ವರಂ ದ್ವಾಭ್ಯಾಂ ತು ಮಾಸಾಭ್ಯಾಂ ಭತಾರಂ ಮಾಮನಿಷ್ಟ್ಯತೀಮ್ |
ಮಮ ತ್ವಂ ಪ್ರತರಾಶಾಧರಮ್ ಆರಭಂತೇ ಮಹಾನನೇ || ೧೦ ||

ತಥಾ ಕುರುತ ರಾಕ್ಷಸ್ಯಃ ಸವಾಡಃ ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಸಮೇತ್ಯ ಚ |
ಪ್ರತಿಲೋಮಾನು ಲೋಮೈಶ್ವ ಸಾಮದಾನಾದಿ ಭೇದನ್ಯಃ ||
ಅವಜಯತ ವೈದೇಹಿಮ್ ದಂಡಸೋಧ್ಯಮನೇನ ಚ || ೧೧ ||

ಇತ್ಯಕ್ತಾಪ ಚೈಫಿಲಿಮ್ ರಾಜಾ ರಾವಣಶ್ರತುರಾವಣಃ |
ಸಂದಿಶ್ಯ ಚ ತತ್ಸ್ವವಾದ ರಾಕ್ಷಸೀನಿಂಜಣಗಾಮ ಹ || ೧೨ ||

ತತ್ಸೀತಾಮುಪಗಮ್ಯ ರಾಕ್ಷಸೋಽಿ ವಿಕೃತಾನನಃ |
ಪರುಷಂ ಪರುಷಾನಹಾವ್ ಉಚುಸ್ತಾಂ ವಾಕ್ಯಮಪ್ರಿಯಮ್ || ೧೩ ||

ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ವಸುಭೋಕ್ತಾರಂ ರಾವಣಮ್ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರಂ |
ಭತಾರಮುಪಸಂಗಮ್ಯ ವಿಹಾರಸ್ವ ಯಂಥಾಸುಖಮ್ || ೧೪ ||

ರಾಕ್ಷಸೀನಾಮ್ ವಚ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸೀತಾ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ |
ದೀನೋವಾ ರಾಜ್ಯಹೀನೋವಾ ಯೋ ಮೇ ಭತಾರ ಸ ಮೇ ಗುರುಃ ||

ತಂ ನಿತ್ಯಮನುರಕ್ತಸ್ಮಿ ಯಂಥಾ ಸೂರ್ಯಂ ಸುವಚ್ಯಲಾ || ೧೫ ||
ಸಾ ಭಾಷ್ಯಮಪಮಾಜಂತೀ ಶಿಂಶುಪಾಂ ತಾಮುಪಾಗಮತ್ || ೧೬ ||

ತತ್ಸ್ವಂ ಶಿಂಶುಪಾಂ ಸೀತಾ ರಾಕ್ಷಸೀಭಿಸಮಾವೃತಾ |
ಅಭಿಗಮ್ಯ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ತಸ್ಥಿ ಶೋಕ ಪರಿಪುಲತಾ || ೧೭ ||

ತಧಾ ತಾಸಾಂ ವದಂತೀನಾಂ ಪರುಷಂ ದಾರುಣಂ ಬಹು |
ರಾಕ್ಷಸೀನಾಮಸೌಪ್ಯಾನಾಂ ರುರೋದ ಜನಕಾತ್ಮಜಾ || ೯೯ || .

ಜೀವಿತಂ ತೃಕ್ತಮಿಚ್ಚಾಮಿ ಶೋಕೇನ ಮಹತಾ ವೃತ್ತಾ |
ರಾಕ್ಷಸೀಭಿಶ್ಚ ರಕ್ಷಿತತ್ವಾ ರಾಮೋ ನಾಸಾದ್ಯತೇ ಮಂಯಾ || ೧೦೦ ||

ಸೀತಾಂ ತಾಭಿರನಾಯಾಂಭಿಃ ದೃಷ್ಟಾಪ ಸಂತಜಿಂತಾಂ ತದಾ |
ರಾಕ್ಷಸೀ ತ್ರಿಜಟಾ ವೃದ್ಧಾ ಶಯನಾ ವಾಕ್ಯಮಬ್ರವೀತ್ || ೧೦೧ ||

ಅತ್ಯಾನಂ ಖಾದತಾನಾಯಾಂ ನ ಸೀತಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಲಿಷ್ಟಧಿ |
ಜನಕಸ್ಯ ಸುತಾಮಿಷ್ವಂ ಸ್ವಂತಾಂ ದಶರಥಸ್ಯ ಚ || ೧೦೨ ||

ಸ್ವಪ್ನೋ ಹೃದ್ಯ ಮಂಯಾ ದೃಷ್ಟೋ ದಾರುಣೋ ರೋಮಹಷಣಃ |
ರಾಕ್ಷಸಾನಾಮಭಾವಾಯ ಭರ್ತುಂರಸ್ಯಾ ಜಯಾಯಚ || ೧೦೩ ||

ಸ್ವಪ್ನೋ ಚಾದ್ಯ ಮಂಯಾ ದೃಷ್ಟೋ ಸೀತಾ ಶುಕ್ಲಾಂಬರಾವೃತಾ |
ಸಾಗರೇಣ ಪರಿಹಿತ್ವೆಂ ಶ್ವೇತಂ ಪರವತ್ತಮಾಸ್ತಿತಾ ||
ರಾಮೇಣ ಸಂಗತಾ ಸೀತಾ ಭಾಸ್ಕರೇಣ ಪ್ರಭಾ ಯಥಾ ||| ೧೦೪ ||

ಎವಂ ಸ್ವಪ್ನೋ ಮಂಯಾ ದೃಷ್ಟೋ ರಾಮೋ ವಿಷ್ಣು ಪರಾಕ್ರಮಃ |
ರಾಕ್ಷಣೇನ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಸೀತಯಾ ಸಹ ಭಾಯಂಯಾ || ೧೦೫ ||

ನ ಹಿ ರಾಮೋ ಮಹಾತೇಜಾಃ ಶಕ್ತೋ ಜೀತುಂ ಸುರಾಸುರ್ಯಃ |
ರಾಕ್ಷಸೈವಾಂಪಿ ಚಾನ್ಯೈಯಾಂ ಸ್ವರ್ಗಃ ಪಾಪಜನ್ಯೈವ || ೧೦೬ ||

ರಾಘವಾದಿ ಭರ್ತುಂ ಫೋರಂ ರಾಕ್ಷಸಾನಾಮುಪಸ್ಥಿತವ್ಯಃ |
ಪ್ರಣಿಪಾತಾ ಪ್ರಸನ್ನಾಹಿ ವೈಧಿಲೀ ಜನಕಾತ್ಮಜಾ ||
ಅಲವೇಹಾ ಪರಿತ್ವಾತುಂ ರಾಕ್ಷಸೋ ಮಹತಾ ಭರ್ತಾತ್ ||| ೧೦೭ ||

ಶೋಕಾಭಿತಪ್ತಾ ಬಹುಧಾ ವಿಚಿಂತಾ
ಸೀತಾಧ ವೇಣ್ಯದ್ವಿನಂ ಗೃಹೀತಪ್ತಾ |
ಉದ್ಬಧ್ಯ ವೇಣ್ಯದ್ವಿನೇನ ಶೀಪ್ರವ್ಯ
ಅಹಂ ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ಯಮಸ್ಯ ಮೂಲವ್ಯ || ೧೦೮ ||

ಉಪಸ್ಥಿತಾ ಸಾ ವೃದು ಸರ್ವಗಾತ್ಮೀ
ಶಾಶಾಂ ಗೃಹೀತಪ್ತಾ ನಗಸ್ಯ ತಸ್ಯ |
ತಸ್ಯಾಸ್ತು ರಾಮಂ ಪ್ರವಿಚಿಂತಯಂತಾ
ರಾಮಾನುಜಂ ಸ್ವಂ ಚ ಕುಲಂ ಶಭಾಂಗಾಃ || ೧೦೯ ||

ಶೋಕಾನಿಮಿತ್ತಾನಿ ತಥಾ ಬಹೂನಿ
 ಧೈಯಾಂಚಿಂತಾನಿ ಪ್ರವರಾಣಿ ಲೋಕೇ ।
 ವ್ಯಾದುನಿಂದಿತ್ತಾನಿ ತದಾ ಬಭೂಪ್ಯಃ
 ಪ್ರರಾಪಿ ಸಿದ್ಧಾನ್ಯಪಲಕ್ಷಿತಾನಿ ॥ ೧೧೦ ॥

ಹನುಮಾನಪಿ ವಿಶ್ವಾಂತಃ ಸರ್ವಂ ಶುಶ್ರಾವ ತತ್ವತಃ ।
 ಸೀತಾಯಾಸ್ತಿಜಟಾಯಾಜ್ಞ ರಾಕ್ಷಸೀನಾಂ ಚ ತಜಣನವ್ರಾ ॥ ೧೧೧ ॥

ಅನೇನ ರಾತ್ರಿ ಶೇಷೇಣ ಯದಿ ನಾಶ್ವಸ್ಯತೇ ಮಂಯಾ ।
 ಸರ್ವಧಾ ನಾಸ್ತಿ ಸಂದೇಹಃ ಪರಿತ್ಯಕ್ಷತಿ ಜೀವಿತವ್ರಾ ॥ ೧೧೨ ॥

ಏವಂ ಬಹುವಿಧಾಂ ಚಿಂತಾಂ ಚಿಂತಯಿತ್ವಾ ಮಹಾಮತಿಃ ।
 ಸಂಶ್ರವೇ ಮಧುರಂ ವಾಕ್ಯಂ ವೈದೇಹ್ಯ ವ್ಯಾಜಹಾರಕ ॥ ೧೧೩ ॥

ರಾಜಾ ದಶರಥೋ ನಾಮ ರಥ ಕುಂಜರವಾಜಿವಾನ್ ।
 ಪ್ರಣೀಲೋ ಮಹಕೀತಿಃ ಇಕ್ಷ್ವಾಕೂಶಾಮಾ ಮಹಾಯಂತಾಃ ॥ ೧೧೪ ॥

ತಸ್ಯ ಪ್ರತ್ರಃ ಶ್ರೀಯೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠಃ ತಾರಾಧಿಪ ನಿಭಾನನಃ ।
 ರಾಮೋ ನಾಮ ವಿಷೇಷಜ್ಞಃ ಶ್ರೀಷ್ವಸ್ವರ್ವಧನುಷ್ಟಿತಾಮಾ ॥ ೧೧೫ ॥

ತಸ್ಯ ಸತ್ಯಾಭಿಸಂಧಸ್ಯ ವೃದ್ಧಸ್ಯ ವಚನಾತ್ ಷಿತುಃ ।
 ಸಭಾಯಾಸ್ಸಹ ಚ ಭಾರುತ್ತಾ ವೀರಃ ಪ್ರವ್ರಾಜಿತೋ ವನವ್ರಾ ॥ ೧೧೬ ॥

ಜನಸ್ಥಾನ ವರ್ಧಂ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಹತ್ತೊ ಚ ಖರದೂಷಣೌ ।
 ತತಸ್ಯಮಹಾಪಹ್ಯತಾ ಜಾನಕಿ ರಾವಣೇನ ತು ॥
 ವಂಚಯಿತ್ವಾ ವನೇ ರಾಮಂ ಮೃಗರೂಪೇಣ ವಾಂಯಂಯಾ ॥ ೧೧೭ ॥

ಸ ವಾಗಣಮಾಣಸ್ತಾಂ ದೇವಿಂ ರಾಮಸ್ವಿತಾಮನಿಂದಿತಾಮಾ ।
 ಅಸಸಾದ ವನೇ ಮಿತ್ರಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ನಾಮ ವಾನರವ್ರಾ ॥ ೧೧೮ ॥

ಸುಗ್ರೀವೇಣಾಪಿ ಸಂದಿಷ್ಟಾ ಹರಯಃ ಕಾಮರೂಪಿಣಃ ।
 ದಿಕ್ಷಾಸ್ವಾದಸು ತಾಂ ದೇವಿಂ ವಿಚಿನ್ಯಂತಿ ಸಹಸ್ರಶಃ ॥ ೧೧೯ ॥

ಅಹಂ ಸಂಪಾತಿ ವಚನಾತ್ ಶತಂಯೋಜನಮಾಂಯತವ್ರಾ ।
 ಅಸ್ಯಾ ಹೇತೋವಿಂಶತಾಲಾಕ್ಷಾಃ ಸಾಗರಂ ವೇಗವಾನ್ ಪ್ರಲಭಃ ॥ ೧೨೦ ॥

ಯಂಥಾ ರೂಪಂ ಯಂಥಾ ವಣಾದಂ ಯಂಥಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಚ ನಿಶ್ಚಿತಾವರ್ಮ |
ಅಶ್ರುಷವರ್ಮ ರಾಘವಸ್ಯಾಹಂ ಸೇಂಯುವಾಸಾದಿತಾ ಮಂಯಾ || ೧೭ || .

ಜಾನಕೀ ಬಾಪಿ ತತ್ತ್ವಾಪರಂ ವಿಸ್ಕರ್ಯಾವಾಗತಾ |
ತತ್ತವಾಖಾಂತರೇ ಲೀನಂ ದೃಷ್ಟಾಪ ಚಲಿತ ವಾನಸಾ ||
ವೇಷ್ಟಿತಾಜುಂವಸ್ತುಂ ತಂ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಫಾತ ತಿಂಗಳಂ ||| ೧೭ ||

ನವೋಸ್ತು ವಾಚಸ್ವತಂಯೇ ಸವಜ್ಞಿಕೀ
ಸ್ವಯಂಭುವೇ ಚೈವ ಹುತಾಶನಾಯಚ |
ಅನೇನ ಚೋಕ್ತುಂ ಯದಿದಂ ಮಾರ್ಮಾಗತೋ
ವನೋಕಸಾ ತಚ್ಚ ತಥಾಸ್ತ ನಾನ್ಯಥಾ || ೧೮ ||

ಸೋವ ತೀಂಯಾ ದ್ಯುಮಾತ್ ತಸ್ಯುತ್ ವಿದ್ಯುಮು ಪ್ರತಿಮಾನನಃ |
ವಿನೀತ ವೇಷಃ ಕೃಪಣಃ ಪ್ರಣಿಪತ್ಯೋಪಸ್ಯತ್ ಚ || ೧೯ ||

ತಾಮುಬ್ರವೀನ್ ಮಹಾತೇಜಾ ಹನುಮಾನ್ ಮಾರುತಾತ್ಯಜಃ |
ಶಿರಸ್ಯಂಜಲಿಮಾಧಾಯ ಸೀತಾಂ ಮಧುರಯಾಗಿರಾ || ೧೯ ||
ಈ ತ್ವಂ ಭವಸಿ ರುದ್ರಾಣಾಂ ಮರುತಾಂ ವಾ ವರಾನನೇ |
ವಸೋನಾಂ ವಾ ವರಾರೋಹೇ ದೇವತಾ ಪ್ರತಿಭಾಸಿ ಮೇ || ೨೦ ||

ಸೀತಾ ತ್ವಮಃಿ ಭದ್ರಂ ತೇ ತನ್ಯ ಮಾಚಕ್ಷೇ ಪ್ರಚ್ಚತಃ |
ಯಂಥಾ ಹಿ ತವ ದೈನ್ಯಂ ರೂಪಂ ಚಾಪ್ಯತಿ ಮಾನುಷವರ್ಮ ||
ತಪಸಾ ಚಾನ್ವಿತೋ ವೇಷಃ ತ್ವಂ ರಾಮಮಹಿಷೀ ಧ್ಯಾವವರ್ಮ || ೨೧ ||

ಸಾ ತಸ್ಯ ವಚನಂ ಶ್ರುತಾಪ್ ರಾಮಕೀರ್ತನ ಹಣಿತಾ |
ಉವಾಚ ವಾಕ್ಯಂ ವೈದೇಹಿ ಹನೂಮಂತಂ ದ್ಯುಮಾತ್ರಿತವರ್ಮ || ೨೨ || .

ದುಹಿತಾ ಜನಕಸ್ಯಾಹಂ ವೈದೇಹಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಯನಃ |
ಸೀತೇತಿ ನಾಮ ನಾಮಾಹಂ ಭಾಯಾದ ರಾಮಸ್ಯ ಧೀಮತಃ || ೨೩ ||

ವಸತೋ ದಂಡಕಾರಕ್ಯೇ ತಸ್ಯಾಹಮುಮಿತೌಜಸಃ |
ರಕ್ಷಸಾ ಪಹೃತಾ ಭಾಯಾದ ರಾಜಣೇನ ದುರಾತ್ಯನಾ || ೨೪ ||

ದ್ವಾ ಮಾಸೋ ತೇನ ಮೇ ಕಾಲೇ ಜೀವಿತಾನುಗ್ರಹಃ ಕೃತಃ |
ಉಧ್ವರಂ ದ್ವಾಭಾಯಂ ತು ಮಾಸಾಭಾಯ ತತ್ಸ್ಯಕ್ಷಾಪಿ ಜೀವಿತವರ್ಮ || ೨೫ ||.

ತಸ್ಯಾಸ್ತದ್ವಾಪನಂ ಶ್ರುತಾಪ್ ಹನುಮಾನ್ ಹರಿಯುಭಪಃ |
ದುಃಖಾದ್ವಾಭಾಭಾತಾಯಾಃ ಸಾಂತ್ವಯುತ್ತರಮಬ್ರವೀತಾ || ೨೬ ||

ಅಹಂ ರಾಮಸ್ಯ ಸಂದೇಶಾತ್ ದೇವಿ ದೂತಸ್ತವಾಗತಃ ।
ವೈದೇಹಿ ಕುಶಲೀ ರಾಮಃ ತ್ವಾಂ ಚ ಕೌಶಲಮಬ್ರವೀತ್ ॥ ೧೩೨ ॥

ತಂಯಾ ಸಮಾಗತೇ ತಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರಿತಿರುತ್ವಾದಿತಾಧ್ಯತಾ ।
ಪರಸ್ಪರೇಣ ಚಾಲಾಪಂ ವಿಶ್ವಸ್ತಾ ತೋ ಪ್ರಚಕ್ರತುಃ ॥ ೧೩೩ ॥

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾಂ ಹರಿಶ್ರೇಷ್ಠಾ ಪ್ರಿಯಾ ರಾಮಕಥಾ ಹಿ ಮೇ ।
ಗುಣಾನ್ ರಾಮಸ್ಯ ಕಥಯ ಪ್ರಿಯಸ್ಯ ಮಮ ವಾನರ ॥ ೧೩೪ ॥

ಶ್ರೋತ್ರಾನುಕೂಲೈ ವರಚನೈಃ ತದಾ ತಾಂ ಸಂಪ್ರಹರಣಯಾತ್ । ೧೩೫ ॥

ಆದಿತ್ಯ ಇವ ತೇಜಸ್ಸೀ ಲೋಕಕಾಂತಶ್ಯಶೀ ಯಥಾ ।
ರಾಜಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ ದೇವೋ ವೈಶ್ರವಣೋ ಯಥಾ ॥ ೧೩೨ ॥
ವಿಕ್ರಮೇಶೋಪಪನ್ನಶ್ಚ ಯಥಾ ವಿಷ್ಣುಮಂಹಾಂತಾಃ ।
ಸತ್ಯವಾದೀ ಮಧುರವಾಕ್ ದೇವೋ ವಾಚಸ್ಪತಿಯಥಾ ॥ ೧೩೩ ॥
ರೂಪವಾನ್ ಸುಭಗಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂದಪರ ಇವ ಮೂರಿಡಮಾನ್ ।
ಸಾಫನಕ್ಷೋಧಃ ಪ್ರಾಹತಾದ ಚ ಶ್ರೀಷ್ವೇಣೀ ಲೋಕೇ ಮಹಾರಥಃ ॥
ಬಾಹುಬ್ಲಿಂಹಾಮವಷ್ಟುಭೋಽ ಯಸ್ಯ ಲೋಕೋ ಮಹಾತ್ಮನಃ ॥ ೧೩೪ ॥

ತೇನಾಹಂ ಪ್ರೇರಿತೋ ದೂತಃ ತತ್ಸಂಕಾಶಮಿಹಾಗತಃ ।
ತದ್ವಿಂಹೋಗೇನ ದುಃಖಾತಃ ಸ ತ್ವಾಂ ಕೌಶಲಮಬ್ರವೀತ್ । ೧೩೫ ॥ .

ತಾಂ ತು ರಾಮಕಥಾಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವೈದೇಹಿ ವಾನರಹರಭಾತ್ ।
ಉವಾಚ ವಚನಂ ಸಾಂತ್ವಂ ಇದಂ ಮಧುರಂಯಾಗಿರಾ ॥ ೧೩೬ ॥

ಕ್ವಾ ತೇ ರಾಮೇಣ ಸಂಸಗಂಃ ಕಥಂ ಜಾನಾಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮ್ ।
ವಾನರಾಣಾಮ್ ನರಾಣಾಂ ಚ ಕಥಮಾಸೀತ್ ಸಮಾಗಮಃ ॥ ೧೩೭ ॥

ಯಾನಿ ರಾಮಸ್ಯ ಲಿಂಗಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ಚ ವಾನರ ।
ತಾನಿ ಭೂಂಪಸ್ವಮಾಚಕ್ಷೇ ನ ಮಾಂ ಶೋಕಸ್ವಮಾ ವಿಶೇತ್ ॥ ೧೩೮ ॥

ವಿವರುಕ್ತಸ್ತ ವೈದೇಹ್ಯಾ ಹನುಮಾನ್ ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ ।
ತತೋ ರಾಮಂ ಯಥಾ ತತ್ವಂ ಅಖ್ಯಾತು ಮುಪಚಕ್ರಮೇ ॥ ೧೩೯ ॥

ರಾಮಃ ಕಮಲಪತ್ರಾಕ್ಷಃ ಸರ್ವ ಸತ್ಯ ಮನೋಹರಃ ।
ರೂಪದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಸಂಪನ್ನಃ ಪ್ರಸೂತೇ ಜನಕಾತ್ಮಜೇ ॥ ೧೪೦ ॥

ತೇಜಸಾದಿತ್ಯ ಸಂಕಾಶಃ ಕ್ಷಮಂಯಾ ಪೃಥಿವೀ ಸಮಃ ।
ಬೃಹಸ್ಪತಿಸರೋ ಬುದ್ಧಾಶಿ ಯಶಸಾ ವಾಸವೋಪಮಃ ॥ ೧೪೬ ॥

ರಕ್ಷಿತಾ ಜೀವಲೋಕಸ್ಯ ಸ್ವಜನಸ್ಯಾಭಿರಕ್ಷಿತಾ ।
ರಕ್ಷಿತಾ ಸ್ವಸ್ಯ ವೃತ್ತಸ್ಯ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಚ ಪರಂತಪ ॥ ೧೪೭ ॥

ರಾಮೋಭಾಮಿನಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚಾತುರ್ವಣಿಸ್ಯ ರಕ್ಷಿತಾ ।
ಮಂಯಾದಾನಾಂಚ ಲೋಕಸ್ಯ ಕತಾದ ಕಾರಯಿತಾ ಚ ಸಃ ॥ ೧೪೮ ॥

ಅಚಿಕಾಂಕ್ಷಾ ನಚಿತೋತ್ತಧರ್ಮಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಯಂ ವೃತ್ತೇ ಸ್ಥಿತಃ ।
ಸಾಧಾನಾಂ ಮುಪಕಾರಜ್ಞಃ ಪ್ರಜಾರಜ್ಞಶ್ಚ ಕರ್ಮಣಾವರ್ಗ ॥ ೧೪೯ ॥

ರಾಜವಿದ್ಯಾ ವಿನೀತಶ್ಚ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಾಮುಪಾಸಿತಾ ।
ಶ್ರುತವಾನ್ ಶೀಲಸಂಪನ್ಮೋದಿ ವಿನೀತಶ್ಚ ಪರಂತಪಃ ॥ ೧೫೦ ॥

ಯಜುವೇಣ ವಿನೀತಶ್ಚ ವೇದವಿದ್ಭಿಸ್ಸಪೂರ್ಜಿತಃ ।
ಧನುಫೇಣದೇಚ ವೇದೇಷು ವೇದಾಂಗೇಷು ಚ ನಿಷ್ಠಿತಃ ॥ ೧೫೧ ॥

ಸತ್ಯಧರ್ಮಪರಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಂಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹೇ ರತಃ ।
ದೇಶಕಾಲ ವಿಭಾಗಜ್ಞಃ ಸರ್ವಲೋಕ ಪ್ರಿಯಂ ವದಃ ॥ ೧೫೨ ॥

ಭೂತಾ ಚ ತಸ್ಯ ದೈತ್ಯಮಾತ್ರಃ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಪರಾಜಿತಃ ।
ಅನುರಾಗೇಣ ರೂಪೇಣ ಗುಣೈಶ್ಚಲ್ಪ ತಥಾವಿಧಃ ॥ ೧೫೩ ॥

ವಿಚಿನ್ಯಂತೌ ಮಹಿಂ ಕೃತ್ಯಾಂವರ್ಗ ಅಸ್ಯಾಭಿ ರಭಿ ಸಂಗತೌ ।
ತ್ಯಾಮೇವ ಮಾರ್ಗಮಾಣಿ ತೌ ವಿಚರಂತೌ ವಸುಂಧರಾವರ್ಗ ॥ ೧೫೪ ॥

ರಾಮಸುಗ್ರೀವಯೋರ್ಪೈಕ್ಯಂ ದೇವೈವಂ ಸಮಜಾಯತ ।
ಹನೂಮಂತಂ ಚ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ತಂತೋದೂರ್ತ ಮಿಹಾಗತಂ ॥ ೧೫೫ ॥

ವಿಶ್ವಸಾಧರ್ಮಂ ತು ಪೈದೇಹಿ ಭತುರರುಕ್ತಾ ಮಂಯಾ ಗುಣಾಃ ।
ಅಚಿರಾದ್ರಾಘವೋ ದೇವೀ ತ್ಯಾಮಿತೋ ನಯಿತಾನಫೇ ॥ ೧೫೬ ॥

ಏವಂ ವಿಶ್ವಸಿತಾ ಸೀತಾ ಹೇತುಭಿಶೋಕಕಶಿಂತಾ ।
ಉಪಪನ್ಯೈ ರಭಿಜಾನ್ಯನೈ ದೂತಂ ತಮವ ಗಚ್ಛತಿ ॥ ೧೫೭ ॥

ಅತುಲಂ ಚ ಗತಾ ಹಣಂ ಪ್ರಹರ್ವೇಣ ಚ ಜಾನಕೀ ।
ನೇತ್ರಾಭಾಂ ವಕ್ರಪಕ್ಷಾಭಾಂ ಮುಹೋಚಾನಂದಜಂ ಜಲವರ್ಗ ॥ ೧೫೮ ॥

ವಾನರೋಹಂ ಮಹಾಭಾಗೇ ದೂತೋ ರಾಮಸ್ಯ ಧೀಮತಃ ।
ರಾಮಾನಾಂಕಿತಂ ಚೇದಂ ಪಶ್ಯ ದೇವಂಗುಳಿಂಯಕರ್ಮ ॥ ೧೫೯ ॥

ಇತ್ಯಾಕ್ಷಾಪ ಪ್ರದದೌ ತಸ್ಯೇ ಸೀತಾಂಯೈ ವಾನರೋತ್ತಮಃ ।
ಗೃಹೀತಾಪ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೆ ಮಾಣಾ ಸಾ ಭತುಃ ಕರವಿಭಾಷಣಂ ॥
ಭತಾರಮಿವ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾ ಜಾನಕಿ ಮುದಿತಾ ಭವೇತ್ ॥ ೧೬೦ ॥

ತತ್ಸನ್ಯ ಹ್ಯಿಮತೀ ಭಾಲಾ ಭತ್ಯೈ ಸಂದೇಶ ಹಷಿಟಾ ।
ಪರಿತುಪ್ಪಾ ತ್ರಿಯಂ ಕೃತ್ಯಾ ಪ್ರಶಂಸ ಮಹಾಕಪಿರ್ಮ ॥ ೧೬೧ ॥

ವಿಕ್ರಾಂತಸ್ತಪಂ ಸಮಧಂಸ್ತಪಂ ಪ್ರಾಜ್ಞಸ್ತಪಂ ವಾನರೋತ್ತಮಾ ।
ಯೇನೇದಂ ರಾಕ್ಷಸಪದಂ ತ್ವಯೀಕ್ಷೇನ ಪ್ರಥಷಿತರ್ಮ ॥ ೧೬೨ ॥

ದಿಷ್ಪಾಚ ಕುಶಲೀ ರಾಮೋ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಸತ್ಯಸಂಗರಃ ।
ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಜ್ಞ ಮಹಾತೇಜಾಃ ಸುಮಿತ್ರಾನಂದವರ್ಧನಃ ॥ ೧೬೩ ॥

ಕುಶಲೀ ಯಂದಿ ಕಾಕುತ್ ಸ್ಥಃ ಶಿಂ ನು ಸಾಗರ ವೇಣಿಲಾರ್ಮ ।
ಮಹಿಮ್ಯ ದಹತಿ ಕೋಪೇನ ಯುಗಾಂತಾಗ್ನಿರಪೋಧಿತಾಃ ॥ ೧೬೪ ॥

ಧರ್ಮಾಪದೇಶಾತ್ ತ್ಯಜತಿಷ್ಠ ರಾಜ್ಯಂ
ಮಾಂ ಚಾಪ್ಯರಣ್ಯಂ ನಯತಃ ಪದಾತಿಂ ।
ನಾಸೀದ್ವಾ ಯಸ್ಯ ನಭಿನ್ದಶೋಕಃ
ಕಶ್ಚಿತ್ ಸ ಧೈಯಂ ಹೃದಯೀ ಕರೋತಿ ॥ ೧೬೫ ॥

ಸೀತಾಯಾ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಮಾರುತಿಭೀರು ವಿಕ್ರಮಃ ।
ಶಿರಸ್ಯಂಜಲಿ ಮಾಧಾಯ ವಾಕ್ಯಮುತ್ತರವಬ್ರಹ್ಮಿತ್ ॥ ೧೬೬ ॥

ಶ್ರುತ್ಯೈವ ತು ವಚೋ ಮಹ್ಯಂ ಕ್ಷಿಪ್ರಮೇಷ್ಯತಿ ರಾಘವಃ ।
ಚಮಾಂ ಪ್ರಕರಣಾ ಮಹತೀಂ ಹಯ್ಯಂಕಣ ಸಂಕಲಾರ್ಮ ॥ ೧೬೭ ॥

ಸ ದೇವಿ ನಿತ್ಯಂ ಪರಿತಪ್ಯಮಾನಃ
ತ್ವಾಮೇವ ಸೀತೇತ್ಯಭಿಭಾಷಮಾಣಃ ।
ಧೃತವೃತೋ ರಾಜಸುತೋ ಮಹಾತ್ಮಾ
ತಪ್ಯೈವ ಲಾಭಾಯ ಕೃತಪ್ರಯತ್ಸಃ ॥ ೧೬೮ ॥

ಸೀತಾ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಪ್ರಾಣಂಚಂದ್ರ ನಿಭಾನನಾ ।
ಹನುಮಂತಮುವಾಚೇದಂ ಧರ್ಮಾಧಂಸಹಿತಂ ವಚಃ ॥ ೧೬೯ ॥

ಸ ವಾಕ್ಯಸ್ಸಂತಪ್ಯರಸ್ಯೇತಿ ಯಾವದೇವ ನ ಪ್ರಾಯಂತೇ ।
ಅಂಯಂ ಸಂವತ್ಸರಃ ಕಾಲಃ ತಾವದ್ವಿ ಮಮ ಜೀವಿತರ್ಮ ॥
ವರ್ತತೇ ದಶವೋ ಮಾಸೋ ದ್ವಾ ತು ಶೇಷಾ ಪ್ಲವಂಗಮ್ ॥ ೧೭೦ ॥

ಸ ಮೇ ಹರಿಶ್ರೀಷ್ವ ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಪತಿಂ
ಸ ಯೂಥಪಂ ಕ್ಷಿತ್ರಮಿಹೋಪಪಾಧಯಂ ।
ಚಿರಾಂಯ ರಾಮಂ ಪ್ರತಿ ಶೋಕಶಶಿಂತಾಂ
ಕರುಷ್ವಮಾಂ ವಾನರಮುಖ್ಯ ಹಷಿಂತಾಮ್ ॥ ೧೨೧ ॥

ತತ್ಸ್ವ ಕರ್ಣಿಶಾದೂರಲಃ ತೇನ ವಾಕ್ಯೇನ ಹಷಿಂತಃ ।
ಸೀತಾಮುವಾಚ ತಚ್ಚಿತ್ವಾ ವಾಕ್ಯಂ ವಾಕ್ಯ ವಿಶಾರದಃ ॥
ಅಭಿಜಾಳನಂ ಪ್ರಯಚ್ಚ ತ್ವಂ ಜಾನೀಯಾದ್ವಾಫವೋ ಹಿ ಯತ್ ॥ ೧೨೨ ॥

ವಿವರಮುಕ್ತ ಹನುಮತಾ ಸೀತಾ ಸುರಸುತೋಪವಾ ।
ಉವಾಚ ವಚನಂ ಮಂದಂಭಾಪ್ತಪ್ರಗ್ರಥಿತಾಕ್ಷರಮ್ ॥ ೧೨೩ ॥

ಇದಂ ಶ್ರೀಷ್ವಮಭಿಜಾಳನಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಂ ತ್ವಂ ತು ಮಮ ಪ್ರಿಯಮ್ ।
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚಿತ್ರಕೂಟಸ್ಯ ಪಾದೇ ಪೂರ್ವೋದ್ತರೇ ಪುರಾ ॥ ೧೨೪ ॥

ತಾಪಸಾಶ್ರಮವಾಸಿನಾಃ ಪ್ರಾಜ್ಞಮೂಲಫಲೋದಕೇ ।
ತಸ್ಮಿನ್ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮೇ ದೇಶೇ ಮಂದಾಕಿನ್ಯ ಹೃದೂರತಃ ॥ ೧೨೫ ॥

ತತೋ ಮಾಂಸ ಸಮಾಯುಕ್ತೋ ವಾಯಸಃ ಪಯುಂತುಂಡಯತ್ ।
ತಮಹಂ ಲೋಷ್ವಮುದ್ರಾಮ್ಯ ವಾರಯಾಮಿ ಸ್ತ ವಾಯಸಮ್ ॥ ೧೨೬ ॥

ಭಾಷ್ವಪೂರ್ಣಮುಖೀ ಮಂದಂ ಚಕ್ಷುಷೀ ಪರಿಮಾಜಣತೀ ।
ಲಕ್ಷ್ಮಿತಾಹಂ ತ್ವಯಾನಾಧ ವಾಯಸೇನ ಪ್ರಕೋಪಿತಾ ॥ ೧೨೭ ॥

ತತಸ್ಮಿನ್ ಮಹಾಭಾಹುಃ ಕೋಪಸಂವತ್ಸರ್ತೇಕ್ಷಣಃ ।
ವಾಯಸೇ ಕೃತವಾನ ಕೂರಾಂ ಮತಿಂ ಮತಿಮತಾಂ ವರಃ ॥ ೧೨೮ ॥

ಸ ದಭ್ರಂ ಸಂಸ್ತರಾದ್ಗಂಹ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮೇಣಾಸ್ತೇಣ ಯೋಜಯತ್ ।
ಸ ದೀಪ್ತ ಇವ ಕಾಲಾಗ್ಯಃ ಜಜ್ವಾಲಾಭಿಮುಖೋ ದ್ವಿಜವ್ ॥ ೧೨೯ ॥

ಮತ್ತ್ಯತೇ ಕಾಕಮಾತ್ರೇ ತು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಂ ಸಮುದೀರತವ್ ।
ಕಸ್ಯಾದ್ಯೋ ಮಾ ಹರತ್ ತ್ವತ್ತಃ ಕ್ಷಮಸೇ ತಂ ಮಹಿಷತೇ ॥ ೧೪೦ ॥

ವೈದೇಹ್ಯ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಕರುಣಂ ಸಾ ಶ್ರಭಾಷಿತವ್ ।
ಅಧಾಬ್ರವೀನ ಮಹಾ ತೇಜಾ ಹನುಮಾನ ಮಾರುತಾತ್ಜಃ ॥ ೧೪೧ ॥

ತ್ವಚೋಕವಿಮುಖೋ ರಾಮೋ ದೇವಿ ಸತ್ಯೇನ ಮೇ ಶಪೇ ।
ರಾಮೇ ದುಃಖಾಭಿಪನ್ಮೇ ಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪರಿತಪ್ಯತೇ ೧೪೨ ॥

‘ತತೋ ವಸ್ತುಗತಂ ಮುಕ್ತಾಪ ದಿವ್ಯಂ ಚೊಡಾಮಣಿಂ ಶುಭವ್ಯಾ ।
ಪ್ರದೇಂಯೋ ರಾಘವಾಯೀತಿ ಸೀತಾ ಹನುಮತೇ ಧದೌ ‘ || ೧೪ ||

ಉವಾಚ ಶೋಕ ಸಂತಪ್ತ ಹನುಮಂತಂ ಪ್ಲವಂಗಮವ್ |
 ಇದಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೇ ನಾಥಂ ಶೂರಂ ರಾಮಂ ಪ್ರನಃ ಪ್ರನಃ ||
 ಜೀವಿತಂ ಧಾರಲಿಂಷ್ಯಾಮಿ ಮಾಸಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜ || ೧೪೩ ||
 ಉಧ್ವರಂ ಮಾಂಸಾನ್ವಜೀವೇಂಮಂ ಸತ್ಯೇನಾಹಂ ಬ್ರವೀಮಿತೇ |
 ತ್ವಾ ತು ಮಹಂ ವಿರ ತ್ವಂ ಪಾತಾಳಾದಿವ ಕೌಶಿಕಿಮಾ || ೧೪೪ ||

ತತೋ ವಸ್ತುಗತಂ ಮುಕ್ತಾಪ ದಿವ್ಯಂ ಚೂಡಾಮಣಂ ಶುಭಮಾ |
 ಪ್ರದೇಹೋ ರಾಘವಾಯೇತಿ ಸೀತಾ ಹನುಮತೇ ಧದೌ || ೧೪೫ ||

ಸೀತಾಯಾ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಹನುಮಾನ್ ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ |
 ಶಿರಸ್ಯಂಜಲಿಮಾಧಾಯ ವಾಕ್ಯಮುತ್ತರಮುಖ್ಯವೀತ್ || ೧೪೬ ||

ಸ ಗಣಂ ರಾವಣಂ ಹತ್ವ ರಾಘವೋ ರಘುನಂದನಃ |
 ತ್ವಾಮಾದಾಯ ಪರಾರೋಹೇ ಸ್ವಪ್ತರಂ ಪ್ರತಿ ಯಾಸ್ಯತಿ || ೧೪೭ ||

ಶ್ರುತ್ವಾ ತು ವಚನಂ ತಸ್ಯ ವಾಯುಸೂನೋಮುಂಹಾತ್ಮನಃ |
 ಉವಾಚಾತ್ಮಿತಂ ವಾಕ್ಯಂ ಸೀತಾ ಸುರಸುತೋಪಮಾ || ೧೪೮ ||

ತ್ವಾಂ ದೃಷ್ಟಿಪ ಪ್ರಿಯವಕ್ತಾರಂ ಸಂಪ್ರಹೃಷ್ಯಾಮಿ ವಾನರ |
 ಅಧ್ಯ ಸಂಜಾತ ಸಸ್ಯೇವ ವೃಷ್ಣಿಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ವಸುಂಧರಾ || ೧೪೯ ||

ಇಮಂ ಚ ತೀವ್ರಂ ಮಮಶೋಕವೇಗಂ
 ರಕ್ಷ್ಯಾಭಿರೇಭಿಃ ಪರಿಭತ್ಯಕನಂಚ |
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ ರಾಮಸ್ಯ ಗತಸ್ಸಮೀಪಂ
 ಶಿವಶ್ಚತೇ ಧ್ವಾಸ್ತ ಹರಿಪ್ರವೀರ || ೧೫೦ ||

ಸ ರಾಜಪುತ್ರಾಪ್ರತಿವೇದಿತಾಧಃ:
 ಕಪಿಃ ಕೃತಾಧಃ ಪರಿಹೃಷ್ಯಚೇತಾಃ |
 ಅಲ್ಪವಶೇಷಂ ಪ್ರಸಮೀಕ್ಷ್ಯಾ ಕಾಯುಂ
 ದಿಶಂ ಹೃದೀಭೀಂ ಮನಸಾ ಜಗಾಮ || ೧೫೧ ||

ಅಲ್ಪಶೇಷ ಮಿದಂ ಕಾಯುಂ ದೃಷ್ಯೇಂಮಮಸಿತೇಕ್ಷಣಾ |
 ತ್ರೀನಂಪಾಯಾನತಿಕ್ರಮ್ಯ ಚತುಧ್ಯ ಇಹ ದೃಶ್ಯತೇ || ೧೫೨ ||

ಸ ತಸ್ಯ ಕೃತ್ವಾಧಪತೇಮುಂಹಾಕಪಿಃ:
 ಮಹದ್ವಾಲೀಕಂ ಮನಸೋ ಮಹಾತ್ಮನಃ | ೧೫೩ ||

ತತಃ ಪಕ್ಷಿನಿನಾದೇನ ವೃಕ್ಷಭಂಗಸ್ವನೇನ ಚ |
 ಬಭೂಪುಸ್ತಾಸ ಸಂಭೂತಾಃ ಸವೇಽ ಲಂಕಾ ನಿವಾಸಿನಃ || ೧೫೪ ||

ರಾವಣಸ್ಯ ಸಮೀಪೇ ತು ರಾಕ್ಷಸೋಽ ವಿಕೃತಾನನಾಃ ।
ವಿರೂಪಂ ವಾನರಂ ಭೀಮಂ ಆಖ್ಯಾತಮುಪಚಕ್ರವೇಃ ॥ ೧೯ ॥

ಅಶೋಕವನಿಕಾ ಮಧ್ಯೇ ರಾಜನ್ ಭೀಮವಪ್ರಃ ಕಹಿಃ ।
ಸೀತಾಂಗಾಃಕೃತಸಂವಾದಃ ತಿಷ್ಠತ್ಯಮಿತವಿಕ್ರಮಃ ॥ ೨೦ ॥

ತೇನ ತ್ವದ್ಭುತರೂಪೇಣ ಯತ್ತತ್ತಾ ತವ ಮನೋಹರವರ್ ।
ನಾನಾ ಮೃಗಗಣಾಕೀಣಂ ಪ್ರಮೃಷ್ಟಂ ಪ್ರಮಾವನವರ್ ॥
ತಸ್ಮೋಗ್ರಂಥಸೋಽಗ್ರ ತ್ವಂ ದಂಡ ವಾಜಾತು ಮಹಂಸಿ ॥ ೨೧ ॥

ಆತ್ಮನಸದೃಶಾನ್ ಶೂರಾನ್ ಕಂಕರಾನ್ ನಾಮ ರಾಕ್ಷಸಾನ್ ।
ವ್ಯಾದಿದೇಶ ಮಹಾತೇಜಾ ನಿಗ್ರಹಾಧಂ ಹನೊಮತಃ ॥ ೨೨ ॥

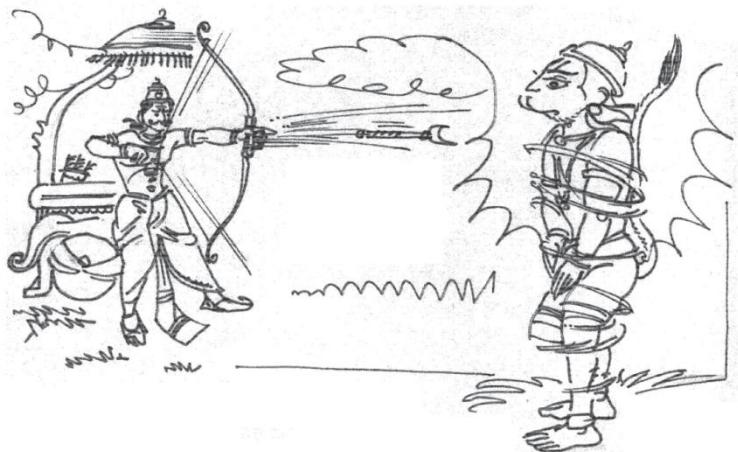
ಹನುಮಾನಪಿ ತೇಜಸ್ಸೀ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪವಣತಸ್ಸಿಭಃ ।
ಕ್ಷಿತಾವಾವಿಧ್ಯ ಲಾಂಗೂಲಂ ನನಾದ ಚ ಮಹಾಸ್ವನವರ್ ॥ ೨೩ ॥

ಜಯತ್ತತ್ತಿ ಬಲೋರಾವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ಮಹಾಬಲಃ ।
ರಾಜಾಜಯತಿ ಸುಗ್ರೀವೋ ರಾಘವೇಣಾಧಿಪಾಲಿತಃ ॥ ೨೦೦ ॥
ದಾಶೋಹಂ ಕೋಸಲೀಂದ್ರಸ್ಯ ರಾಮಸ್ಯಾಸ್ತಿಷ್ಟ ಕಮುಂಣಃ ।
ಹನುಮಾನ್ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯಾನಾಂ ನಿಹನ್ತುಮಾರುತಾತ್ಯಜಃ ॥ ೨೦೧ ॥
ನ ರಾವಣ ಸಹಸ್ರಂ ಮೇ ಯುದ್ಧೇ ಪ್ರತಿ ಬಲಂ ಭವೇತ್ ।
ಶಿಲಾಭಿಸ್ತ್ವ ಪ್ರಹರತಃ ಪಾದಪ್ರೇಶ ಸಹಸ್ರಿಃ ॥
ಅಧ್ಯಯಿತ್ವಾ ಪ್ರರೀಂ ಲಂಕಾಂ ಅಭಿವಾದ್ಯ ಚ ಮೈಧಲೀವರ್ ।
ಸಮೃದ್ಧಾಧೋಣ ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ಏಷತಾಮಾ ಸರ್ವರಕ್ಷಸಾಂ ॥ ೨೦೨ ॥

ಸ ತಂ ಪರಿಫ್ರಮಾದಾಯ ಜಫಾನ ರಜನೀಚರಾನ್ ।
ಸ ಪನ್ನಗಮಿವಾದಾಯ ಸ್ವರಂತಂ ವಿನತಾಸುತಃ ॥ ೨೦೩ ॥

ಸ ರಾಕ್ಷಸಾನಾಂ ನಿಹತಂ ಮಹಾಬಲಂ
ನಿಶಮೃಶಾಜಾ ಪರಿವೃತ್ತಲೋಚನಃ ।
ಸಮಾದಿದೇಶಾಪ್ರತಿಮಂ ಪರಾಕ್ರಮೇ
ಪ್ರಹಸ್ತಪ್ರತ್ಯಂ ಸಮರೇ ಸುದುಜಂಯವರ್ ॥ ೨೦೪ ॥

ಸರೋಷ ಸಂವತ್ಸರತತಾಮೃಲೋಚನಃ
ಪ್ರಹಸ್ತಪ್ರತ್ಯೇ ನಿಹತೇ ಮಹಾಬಲೇ ।
ಅವಾತ್ಯಪುತ್ರಾನತಿವೀಂಯಂವಿಕ್ರಮಾನ್
ಸಮಾದಿದೇಶಾಶು ನಿಶಾಚರೇಶ್ವರಃ ॥ ೨೦೫ ॥

‘ಅವಧೋಯಮಿತಿ ಜ್ಞಾತಾ ತಮಸ್ತೇಣಾಸ್ತು ತತ್ವವಿತ್‌ |
ನಿಜಗ್ರಹ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಮಾರುತಾತ್ಮೀಯಂದ್ರಜಿತ್‌ || ೨೧೪ ||

ಸತಾನ್ ಪ್ರವೃದ್ಧಾನ್ ವಿನಿಹತ್ಯ ರಾಕ್ಷಸಾನ್
 ಮಹಾಬಲಶ್ಚಂಡಪರಾಕ್ರಮಃ ಕರಿಃ ।
 ಯುಯುತ್ಸುರನೈಃ ಪ್ರನರೇವ ರಾಕ್ಷಸೈಃ:
 ತದೇವ ವಿರೋಭಿ ಜಗಾಮ ತೋರಣಮ್ ॥ ೨೦೬ ॥

ಹತಾನ್ ಮಂತ್ರಿಸತಾನ್ ಬುದ್ಧಾಪ ವಾನರೇಣ ಮಹಾತ್ಮನಾ ।
 ರಾವಣಸ್ವಂವೃತಾಕಾರಃ ಚಕಾರ ಮತಿಯುತ್ತಮಾವರ್ ॥ ೨೦೭ ॥

ಸ ವಿರೂಪಾಕ್ಷರೂಪಾಕ್ಷಿ ದುಧರಂ ಚೈವ ರಾಕ್ಷಸಮ್ ।
 ಪ್ರಹಸಂ ಭಾಸಕರಂ ಚ ಪಂಚಸೇನಾಗ್ರ ನಾಂಯಾಕಾನ್ ॥ ೨೦೮ ॥

ತತಃ ಕರಿಸ್ತಾನ್ ಧ್ವಜನೀಪತೀನ್ ರಣೇ
 ನಿಹತ್ಯ ವಿರಾನ್ ಸಬಲಾನ್ ಸವಾಹನಾ ।
 ತದೇವ ವಿರಃ ಪರಿಗೃಹ್ಯತೋರಣಮ್
 ಕೃತಕ್ಷಣಃ ಕಾಲ ಇವ ಪ್ರಜಾಕ್ಷಯೇ ॥ ೨೦೯ ॥

ತತಸ್ಸ ರಕ್ಷೋಽಧಿಪತಿಮಂಹಾತ್ಮ
 ಹನೂಮಾತಾಕ್ಷೇ ನಿಹತೇ ಕುಮಾರೇ ।
 ಮನಸ್ಸಮಾಧಾಯ ತದೇಂದ್ರಕಲ್ಪಂ
 ಸಮಾದಿದೇಂದ್ರಜಿತಂ ಸರೋಷಮ್ ॥ ೨೧೦ ॥

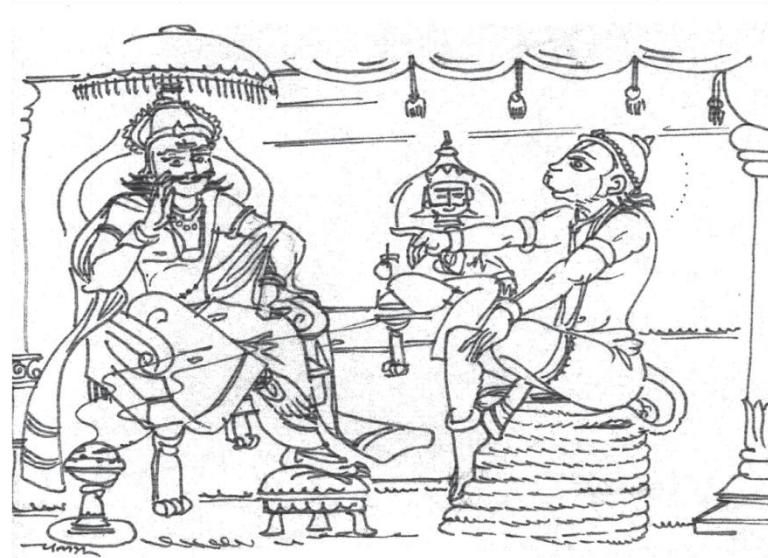
ನಾನಾಶಸ್ತ್ರೀಶ್ ಸಂಗ್ರಹೇ ವೈಶಾರದ್ಯಮರಿಂದಮಃ ।
 ಅವಸ್ಯಮೇವ ಚೋಧಿವೈ ಕಾಮ್ಯಶ್ ವಿಜಯೋ ರಣೇ ॥ ೨೧೧ ॥

ತತಃ ಖಿತುಸ್ತದ್ವಜನಂ ನಿಶಮ್ಯ
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ದಕ್ಷಸುತ ಪ್ರಭಾವಃ ।
 ಚಕಾರ ಭತಾರಮದೀನಸತ್ಯೋ
 ರಣಾಯ ವಿರಃ ಪ್ರತಿಪನ್ ಬುದ್ಧಿಃ ॥ ೨೧೨ ॥

ಹನೂಮತೋ ವೇದ ನ ರಾಕ್ಷಸೋಂತರಮ್
 ನ ಮಾರುತಿಸ್ತಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನೋಂತರಂ ।
 ಪರಸ್ಪರಂ ನಿರ್ವಿಷಕೌ ಬಭೂವತುಃ
 ಸಮೇತ್ಯ ತೌ ದೇವಸಮಾನ ವಿಕ್ರಮೌ ॥ ೨೧೩ ॥

ಅವಧೋಂಯಮಿತಿ ಜಾಳತ್ವಾ ತಮಸ್ಯೇಣಾಸ್ತ ತತ್ವವಿತ್ ।
 ನಿಜಗ್ರಹ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಮಾರುತಾತ್ಮಮಿಂದ್ರಜಿತ್ ॥ ೨೧೪ ॥

ಸವೀಯಂ ಮಸ್ತಸ್ಯ ಕರಿವಿಂಚಾಯಂ
 ಹಿತಾಮಹಾನುಗ್ರಹಮಾತ್ಮನಶ್ಚ ।
 ವಿವೋಕ್ಷಶಕ್ತಿಂ ಪರಿಚಿಂತಯಿತ್ವ
 ಹಿತಾಮಹಾಜಾಳಾ ಮನುವತ್ವತೇ ಸ್ತ ॥ ೨೧೫ ॥

‘ಸತ್ಯಂ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜೀಂದ್ರ ಶೃಂಗಾರ್ಪ ವಚನಂ ಮಮ
ರಾಮದಾಸಸ್ಯ ದೂತಸ್ಯ ವಾನರಸ್ಯ ವಿಷೇಷತಃ’ || ೨೭ ||

ತಂ ಮತ್ತಮಿವ ಮಾತಂಗಂ ಬದ್ಧಂ ಕರಿಪರೋತ್ತಮಮ್ |
ರಾಕ್ಷಸಾ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರಾಯ ರಾವಣಾಯ ನ್ಯವೇದಯನ್ || ೨೧ ||

ಸ ತೈಃ ಸಂಹಿಡೈಷಮಾನೋಹಿ ರಕ್ಷೋಧಿಭೀಂಘಮಿತ್ರಮೈಃ |
ವಿಸ್ಯಂಯಂ ಪರಮಂ ಗತ್ವಾ ರಕ್ಷೋಧಿಪಮವೈಕ್ಷತಾ || ೨೨ ||

ಅಹೋ ರೂಪಮಹೋಧೈಯಂಮ್ | ಅಹೋಸತ್ತಮಹೋದ್ಯಂತಿಃ |
ಅಹೋ ರಾಕ್ಷಸರಾಜಸ್ಯ ಸವರ ಲಕ್ಷಣಂಯुಕ್ತತಾ || ೨೩ ||

ಯದ್ಯಧಮೋಽ ನ ಬಲವಾನ್ ಸ್ಯಾದಯಂ ರಾಕ್ಷಸೇಸ್ವರಃ |
ಸ್ಯಾದಯಂ ಸುರಲೋಕಸ್ಯ ಸಶಕ್ರಸ್ಯಾಪಿ ರಕ್ಷಿತಾ || ೨೪ ||

ಸ ರಾಜಾ ರೋಪತಾಮಾರ್ಕಃ ಪ್ರಹಸ್ತಂ ಮಂತ್ರಿಸತ್ತಮಮ್ |
ಕಾಲಂಯುಕ್ತಮುವಾಚೇದಮ್ | ವಚೋವಿವುಲಮಧ್ರವತ್ || ೨೫ ||

ದುರಾತ್ಮಾ ಪೃಚ್ಛತಾಮೇಷ ಕುತಃ ಕಿಂ ವಾಸ್ಯ ಕಾರಣಮ್ |
ವನಭಂಗೇಜ ಕೋಸ್ಯಾಧೋಽ ರಾಕ್ಷಸೀನಾಂಚ ತಜಂನೇ || ೨೬ ||

ರಾವಣಸ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪ್ರಹಸ್ತೋ ವಾಕ್ಯಮಬ್ರವೀತ್ |
ಸಮಾಶ್ವಸಿಹಿ ಭದ್ರಂ ತೇ ನ ಭಿಃ ಕಾಯಾಂ ತ್ವಂಯೇ ಕಪೇ || ೨೭ ||
ಯದಿ ತಾವತ್ ತ್ವಮಿಂದ್ರೇಣ ಪ್ರೇರಿತೋ ರಾವಣಾಲಯಮ್ |
ತತ್ವಮಾಖಾಪಿ ಮಾಭೂತ್ ತೇ ಭಯಂ ವಾನರ ವೋಕ್ಷಸೇ || ೨೮ ||

ತಂ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಹಾಸತ್ಪಂ ಸತ್ಪವಾನ್ ಹರಿಸತ್ತಮಃ |
ವಾಕ್ಯಮಧ್ರವದರ್ಶಗ್ರಃ ತಂ ಉವಾಚ ದಶಾನನವರ್ || ೨೯ ||.

ಸತ್ಯಂ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜೀಂದ್ರ ಶೃಂಣಷ್ಟ ವಚನಂ ಮಮ |
ರಾಮದಾಸಸ್ಯ ದೂತಸ್ಯ ವಾನರಸ್ಯ ವಿಷೇಷತಃ || ೨೧ ||
ಸಮಾನ ಲೋಕಾನ ಸುಸಂಹೃತ್ಯ ಸಭೂತಾನ ಸ ಚರಾಚರಾನ |
ಪ್ರನರೇವ ತಥಾ ಸ್ರಷ್ಟಂ ಶಕ್ತೋ ರಾಮೋ ಮಹಾಯಂಶಾಃ || ೨೨ ||

ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸ್ವರೂಪಂಭೂ ಶ್ವರುರಾನನೋವಾ
ರುದ್ರಸ್ತ್ರನೇತ್ರ ಸ್ತ್ರಿಪುರಾಂತಕೋವಾ |
ಇಂದೋ ಮಹೇಂದ್ರ ಸ್ವರನಾಯಕೋವಾ
ತ್ರಾತುಮ್ | ನ ಶಕ್ತಾ ಯುಧಿ ರಾಮವಧ್ಯಮ್ || ೨೩ ||

ತಸ್ಮಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಾನರಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಆಜ್ಞಾಪಯಂದ್ವಧಂ ತಸ್ಯ ರಾವಣಃ ಕ್ಷೋಧಮೂಲಿಂತಃ || ೨೪ ||

ನಿಷ್ಠಿತಾಧರಸ್ತತಸ್ಯಾಮಾಪೋಜ್ಯ ಶಶುಜಿದಗ್ರಜವ್ರ್ಹ ।
ಲುವಾಚ ಹಿತ ಮತ್ತಧರಂ ವಾಕ್ಯಂ ವಾಕ್ಯ ವಿಶಾರದಃ ॥ ೨೭ ॥

ಕ್ಷಮಾಸ್ತ ರೋಷಂ ತ್ಯಜ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರ
ಪ್ರಸೀದ ಮಾದ್ವಾಕ್ಯ ಮಿದಂ ಶೃಂಣಾ
ವಧಂ ನ ಕುವಂತಿ ಪರಾವರಜಾಃ;
ದೂತಸ್ಯಸಂತೋ ವಸುಧಾಧಿಪೇಂದ್ರಾಃ ॥ ೨೯ ॥

ತಸ್ಯ ತದ್ವಜನಂ ಶ್ರುತಾ ದಶಗ್ರೀವೋ ಮಹಾಬಲಃ ।
ದೇಶಕಾಲಹಿತಂ ವಾಕ್ಯಂ ಭಾರುರುತ್ತರ ಮಾಬ್ರವೀತ್ ॥ ೨೧ ॥

ಕರ್ಣಿನಾಂ ಕಿಲ ಲಾಂಗೂಲವ್ರ್ಹ ಇಷ್ಟಂ ಭವತಿ ಭೂಷಣವ್ರ್ಹ ।
ತದಸ್ಯ ದೀಪ್ಯತಾಂ ಶೀಪ್ತಂ ತೇನ ಧಗ್ನೇನ ಗಚ್ಛತು ॥ ೨೨ ॥

ಆಜ್ಞಾಪಯುದ್ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರಃ ಪ್ರರಂ ಸವರಂ ಸಚಿತ್ವರಂ ।
ವೇಷ್ಣಯಂತಿಸ್ಯ ಲಾಂಗೂಲಂ ಜೀಣ್ಯೈಃ ಕಾಪಾಡಸಕ್ಯೈಃ ಪಟ್ಯೈಃ ॥ ೨೩ ॥

ದೀಪ್ಯಮಾನೇ ತತಸ್ತಸ್ಯ ಲಾಂಗೂಲಾಗ್ರೇ ಹನೂಮತಃ ।
ರಾಕ್ಷಸಾ ಸ್ತಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಃ ಶಂಸುದೇಽವ್ಯಾಸ್ತದಿಪ್ಯಂತುಮ್ರ್ಹ ॥ ೨೪ ॥

ವೈದೇಹೀ ಶೋಕಸಂತಪ್ತಾ ಹುತಾಶನಮುಪಾಗಮತ್ ॥ ೨೫ ॥

ಯಂದ್ಯಸ್ತಿ ಪತಿ ಶುಶ್ಲಾಹಾ ಯಂದ್ಯಸ್ತಿ ಚರಿತಂ ತಪಃ ।
ಯಂದಿ ಚಾಸ್ತೇಕಪತ್ತೀತ್ವಂ ಶೀತೋ ಭವ ಹನೂಮತಃ ॥ ೨೬ ॥

ಯಂದಿ ಕಿಂಚಿದನುಕ್ಷೋಽಃ ತಸ್ಯ ಮರ್ಯಾಸ್ತಿ ಧೀಮತಃ ।
ಯಂದಿ ವಾ ಭಾಗೃಶೇಷೋವೇ ಶೀತೋ ಭವ ಹನೂಮತಃ ॥ ೨೭ ॥

ಯಂದಿ ಮಾಂ ವೃತ್ತಸಂಪನ್ಮಾಂ ತತ್ಸಮಾಗಮಲಾಲಸಾಮ್ರ್ಹ ।
ಸ ವಿಜಾನಾತಿ ಧಮಾಡತ್ವಾ ಶೀತೋ ಭವ ಹನೂಮತಃ ॥ ೨೮ ॥

ಯಂದಿ ಮಾಂ ತಾರಂಂದಾಂರ್ಹಃ ಸುಗ್ರೀವಸ್ತಸ್ಯಸಂಗರಃ ।
ಅಸ್ಯಾದ್ಯಃಖಾಂಬುಸಂರೋಧಾತ್ ಶೀತೋ ಭವ ಹನೂಮತಃ ॥ ೨೯ ॥

ಲಂಕಾಂ ಸಮಸ್ತಾಂ ಸಂದೀಪ್ಯ ಲಾಂಗೂಲಾಗ್ನಿಂ ಮಹಾಬಲಃ ।
ನಿವಾರಪಯುಮಾಸ ತದಾ ಸಮುದ್ರೇ ಹರಿಸತ್ತಮಃ ॥ ೨೩ ॥

ಸಂದೀಪ್ಯಮಾನಾಂ ವಿಧ್ವಸ್ತಾಂ ತ್ರಸ್ತ ರಕ್ಷೋಗಣಾಂ ಪುರೀಮ್ |
ಅವೇಕ್ಷ್ಯ ಹನುಮಾನ್ ಲಂಕಾಂಚಿಂತಂಯಾಮಾಸ ವಾನರಃ || ೨೪೮ ||

ತಾಖಾಭಲತ್ಸ್ವಮಹಾಂಸ್ತಾಂ ಕುತ್ಸಾಖಾತ್ಸ್ವಜಾಯತ |
ಲಂಕಾಂ ಪ್ರದಹತಾ ಕರುಂ ಶಿಂಷಿತ್ಯಂತಮಿದಂ ಮಂಯಾ || ೨೪೯ ||

ವಿನಷ್ಟ್ಯಾ ಜಾನಕೀ ನೂನಂ ನ ಹ್ಯಾದಗ್ಂಃ ಪ್ರದೃಶ್ಯತೇ |
ಲಂಕಾಯಾಂ ಕಶ್ಚಿ ದುದ್ದೀಶಃ ಸವಾದ ಭಸ್ಮೀಕೃತಾ ಪುರೀ || ೨೫೦ ||

ತಪಸಾ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯೇನ ಅನನ್ಯಾತ್ವಾಜ್ಞ ಭತರಿ |
ಅಪಿ ಸಾ ನಿದರ್ಶೇದಗ್ನಿಂ ನ ತಾಮಗ್ಂಃ ಪ್ರಧಕ್ಷಣಿ || ೨೫೧ ||

ಸ ತಥಾ ಚಿಂತಯಂಸ್ತತ್ರ ದೇವಾ ಧರು ಪರಿಗ್ರಹಮ್ |
ಶುಶ್ರಾವ ಹನುಮಾನ್ ವಾಕ್ಯಂ ಚಾರಣಾಂ ಮಹಾತ್ಮನಾಮ್ || ೨೫೨ ||

ದಗ್ಂಃಂಯಂ ನಗರೀ ಸವಾದ ಸಾಳ್ಪಾತ್ರಕಾರ ತೋರಣಾ |
ಜಾನಕೀ ನಚ ದಗ್ಂಃತಿ ವಿಸ್ಯಂಯೋ ಅದ್ಬೃತ ಏವ ನಃ || ೨೫೩ ||

ತತಸ್ತ ಶಿಂಶುಪಾಮೂಲೇ ಜಾನಕೀಂ ಪಯುಂಪಸ್ಮಿತಾಮ್ |
ಅಭಿವಾದ್ಯ ಬ್ರವೀದ್ವಿಷ್ಪಾತ ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಮಿಹಾಕ್ಷತಾಮ್ || ೨೫೪ ||

ತಮಾರುಹ್ಯ ಶೈಲೇಂದ್ರಂ ವ್ಯವಧಾತ ಮಹಾಕಪಿಃ |
ದಕ್ಷಿಣಾದುತ್ತರಂ ಹಾರಂ ಪ್ರಾಧಂಯನ್ ಲವಣಾಂಭಸಃ || ೨೫೫ ||

ಸ ಮಾರುತ ಇವಾಕಾಶಂ ಮಾರುತಸ್ಯಾತ್ಸಂಭವಃ |
ಪ್ರಪೇದೇ ಹರಿಶಾದೂರ್ಲೋ ದಕ್ಷಿಣಾದುತ್ತರಂ ದಿಶಮ್ || ೨೫೬ ||

ತತಸ್ತ ವೇಗವಾಂಸ್ತಸ್ಯ ಗರೇಗಿರಿ ನಿಭಃ ಕಪಿಃ |
ನಿಪಹಾತ ಮಹೇಂದ್ರಸ್ಯ ಶಿಖರೇ ಪಾದಪಾಕುಲೇ || ೨೫೭ ||

ತತಸ್ತೇ ಪ್ರೀತಿಮನಸಃ ಸವೇದ ವಾನರಪುಂಗವಾಃ |
ಹನುಮಂತಂ ಮಹಾತ್ಮನಂ ಪರಿವಾಂಯೋಡತಸ್ಮಿರೇ || ೨೫೮ ||

ಜಾಂಬವಾನ್ ಕಾರುಂ ವೃತ್ತಾಂತಂ ಅಪ್ಯಜ್ಞದನಿಲಾತ್ಯಜಮ್ |
ಕಥಂ ದೃಷ್ಟಾ ತ್ವಂಯಾ ದೇವಿ ಕಥಂ ವಾ ತತ್ತ ವರ್ತತೇ || ೨೫೯ ||

ಏತದಾಖ್ಯಾಯ ತತ್ಸ್ವವಂ ಹನುಮಾನ್ ಮಾರುತಾತ್ಯಜಃ |
ಭೂಯಂಸ್ವಮುಪಚಕ್ರಾಮ ವಚನಂ ವಕ್ತಮುತ್ತರಮ್ || ೨೫೧ ||

ಸಫಲೋ ರಾಘವೋದ್ಯೋಗಃ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಚ ಸಂಭ್ರಮಃ ।
ಶೀಲವಾಸಾದ್ಯ ಸೀತಾಯಾ ಮಮ ಚ ಪ್ರವಣಂ ಮನಃ ॥ ೨೫೪ ॥

ಏವಮಾಸ್ತೇ ಮಹಾಭಾಗಾ ಸೀತಾ ಶೋಕಪರಾಯಣಾ ।
ಯಂದತ್ತ ಪ್ರತಿಕರ್ತವ್ಯಂ ತನ್ನವರಮುಪದ್ಯತಾಮ್ರಾ ॥ ೨೫೫ ॥

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತಾಂ ವಾಲಿಸೂನುರಭಾಷತ ।
ಅಂಯುಕ್ತಂ ತು ವಿನಾ ದೇವಿಂ ದೃಷ್ಟವದಿಷ್ಟ ವಾನರಾಃ ॥
ಸಮೀಪಂಗಂತಮಸ್ಯಾಭಿ ರಾಘವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ॥ ೨೫೬ ॥

ತಮೇವಂ ಕೃತಸಂಕಲ್ಪಂ ಜಾಂಬವಾನ್ ಹರಿಸತ್ತಮಃ ।
ಉವಾಚ ಪರಮಪ್ರಿಯೋ ವಾಕ್ಯಮಧ್ಯವದಧ್ಯವಿತ್ ॥ ೨೫೭ ॥

ನ ತಾವದೇಷಾ ಮತಿರಕ್ಷಮಾನೋ
ಯಂಥಾ ಭವಾನ್ ಪಶ್ಯತಿ ರಾಜಪುತ್ರ ।
ಯಂಥಾತು ರಾಮಸ್ಯ ಮತಿನಿರ್ವಿಷ್ಯಾ
ತಥಾಭವಾನ್ ಪಶ್ಯತು ಕಾಂಯಂಸಿದ್ಧಿಮ್ರಾ ॥ ೨೫೮ ॥

ತಸ್ಯಾದ್ಗಚ್ಚಾಮು ವೈ ಸರ್ವೇಽ ಯತ್ತ ರಾಮಃ ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಿಣಃ ।
ಸುಗ್ರೀವಶ್ಚ ಮಹಾತೇಜಾಃ ಕಾಂಯಾಂ ಸ್ಯಾಸ್ಯ ನಿವೇದನೇ ॥ ೨೫೯ ॥

ತತೋ ಜಾಂಬವತೋ ವಾಕ್ಯಂ ಅಗ್ರಹಂತ ವನೋಕಸಃ ।
ಅಂಗದಪ್ರಮಾಣಾ ವೀರಾ ಹನುಮಾಂಶ್ಚ ಮಹಾಕರ್ಷಿಃ ॥ ೨೫೩ ॥

ಪ್ರಿತಿಮಂತಸ್ತತಸರ್ವೇಽ ವಾಯುಪ್ರತಿಪುರಸ್ವರಾಃ ।
ಮಹೇಂದ್ರಾದ್ರಿಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಪ್ರಪೂರ್ವಃ ಪ್ಲವಗರ್ಜಭಾಃ ॥ ೨೫೪ ॥

ಪ್ಲವಮಾನಾಃ ವಿಮಾಪ್ಲತ್ಯ ತತಸ್ಯೋ ಕಾನನೋಕಸಃ ।
ನಂದನೋಪಮಾಸೇರುಃ ವನಂ ದ್ಯುಮಾಲತಾಯುತಮ್ರಾ ॥ ೨೫೫ ॥

ತತೋ ವನಂ ತತ್ವರಿಭಕ್ಷ್ಯಮಾಣಂ
ದ್ಯುಮಾಂಶ್ಚ ವಿಧ್ವಂಸಿತಪತ್ರಪುಷ್ಟಾನ್ ।
ಚಕಾರಭೂಯೋ ಮತಿಮಂಗ್ರತೇಜಾ
ವನಸ್ಯ ರಕ್ಷಾಂ ಪ್ರತಿ ವಾನರೇಭ್ಯಃ ॥ ೨೫೬ ॥

ಸ ತೈಃ ಪ್ರವೃದ್ಧೈಃ ಪರಿಭತ್ಸ್ಯೂಮಾನೋ
ವನಸ್ಯ ಗೋಪ್ತಾ ಹರಿವಿರವೃದ್ಧಃ ।
ಚಕಾರಭೂಯೋ ಮತಿ ಮಂಗ್ರತೇಜಾ
ವನಸ್ಯ ರಕ್ಷಾಂ ಪ್ರತಿ ವಾನರೇಭ್ಯಃ ॥ ೨೫೭ ॥

ನಿಮೇಷಾಂತರವಾತ್ರೇಣ ಸಂಹಿತ್ಯೋ ವನಾಲಂಬಃ ।
ಸಹಸ್ರಾಂಶುತೋ ಧೀಮಾನ್ ಸುಗ್ರೀವೋ ಯಂತ್ರ ವಾನರಃ ॥ ೨೫೫ ॥

ಸ ದೀನವದನೋಭೂತ್ಯಾ ಕೃತ್ಯಾ ಶಿರಸಿ ಚಾಂಜಲಿವ್ರಾ ।
ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಶಿಖೌ ಮೂರ್ಧಾಂ ಚರಣೌ ಪ್ರತ್ಯೇತಿಂದಿಯತ್ರಾ ॥ ೨೫೬ ॥

ತತೋ ಮೂರ್ಧಾಂ ನಿಪತಿತಂ ವಾನರಂ ವಾನರರ್ವಭಃ ।
ದೃಷ್ಟಿಪ್ರೋದ್ಭಿರ್ಗ್ರಹದಯೋ ವಾಕ್ಯಮೇತ ದುವಾಚ ಹ ॥ ೨೫೭ ॥

ಉತ್ತಿಷ್ಠೋತಿಷ್ಠ ಕಸ್ಯಾತ್ ತ್ವಂ ಪಾದಯೋಃ ಪತಿತಂ ಮಮ ।
ಅಭಯಂ ತೇ ಪ್ರದಾಸ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಪೇವಾಭಿಧೀಯತಾಮ್ ॥ ೨೫೮ ॥

ನೈವರ್ ಕ್ಷುರಜಸಾ ರಾಜನ್ ನ ತ್ವಯಾ ನಾಪಿವಾಲಿನಾ ।
ವನಂ ನಿಸೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಹಿ ಭಕ್ತಿತಂ ತಚ್ಚ ವಾನರೈಃ ॥ ೨೫೯ ॥

ವಿಚಿತ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾವಾಶಾಮ್ ಆಗತ್ಯೇಹರಿಪ್ರಂಗವೈಃ ।
ಆಗತ್ಯೇಶಾಂ ಪ್ರಥಮ್ಯಂ ತತ್ ಹತಂ ಮಧುವನಂ ಕಿಲ ॥ ೨೬೦ ॥

ವನಪಾಲಂ ಪುನರ್ವಾದಕ್ಯಂ ಸುಗ್ರೀವಃ ಪ್ರತ್ಯಭಾಷತ ।
ಸ್ತ್ರೀತೋಽಂಧ್ರಾ ಸೋಹಂ ಯದುಭ್ರಂಬನಂತ್ಯೈಕತಕರ್ಮಾಭಿಃ ॥ ೨೬೧ ॥

ಮಾರ್ಪಿಡತಂ ಮಾರ್ಪಿಡಿಯಂಚ ಚೇಷ್ಟಿತಂಕೃತಕರ್ಮಾಣಾಮ್ ।
ಗಳ್ಳು ಶೀಷ್ಯಂ ಮಧುವನಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸ್ತ ತ್ವಮೇವಹಿ ॥
ಶೀಷ್ಯಂ ಪ್ರೇಷಯು ಸರಾಂಸ್ಯಾನ್ ಹನೊಮತ್ತಮಾಖಾನ್ ಕರೀನ್ ॥ ೨೬೨ ॥

ಸ ಯಂತ್ರೇವಾಗತಃ ಪೂರ್ವಂ ತಂತ್ರೇವ ತ್ವರಿತಂ ಗತಃ ।
ನಿಪತ್ಯ ಗಗನಾದ್ವಾರೋ ತದ್ವನಂ ಪ್ರವಿವೇಶ ಹ ॥ ೨೬೩ ॥

ಸ ತಾನುಪಾಗಮದ್ವೀರೋ ಬಧ್ಯಾ ಕರಪ್ರಣಾಂಜಲಿಂ ।
ಉವಾಚ ವಚನಂ ಶ್ಲಾಷ್ಟಮ್ ಇದಂ ಹೃಷ್ಟಪದಂಗದಮ್ ॥ ೨೬೪ ॥

ಪ್ರಹೃಷ್ಟೋ ನ ತು ರುಷೋ ಸೌ ವನಂ ಶ್ಲಾಷ್ಟ ಪ್ರಥಮಿತವ್ರಾ ।
ಪ್ರಹೃಷ್ಟೋ ವಾಂ ಹಿತ್ಯವ್ಯಸ್ತೋ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾನರೇಶ್ವರಃ ॥ ೨೬೫ ॥

ಶೀಷ್ಯಂ ಪ್ರೇಷಯು ಸರಾಂಸ್ಯಾನ್ ಇತಿಹೋವಾಚ ವಾನರೇಶ್ವರಃ । ೨೬೬ ॥

ತೇ ಅಂಗದ ಪ್ರಮಾಖಾಃ ವೀರಾಃ ಪ್ರಹೃಷ್ಟಾಶ್ಚ ಮುದಾವಿತಾಃ ।
ನಿಪೇತುಹರಿರಾಜಸ್ಯ ಸಮೀಪೇ ರಾಘವಸ್ಯ ಚ ॥ ೨೬೭ ॥

ಹನುಮಾಂಜ್ಞ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಶಿರಸಾ ತತಃ ।
ನಿಯುತಾಮಕ್ಷತಾಂ ದೇವಿಂ ರಾಘವಾಯ ನೈವೇದಯತ್ ॥ ೨೨೫ ॥

ಉವಾಚ ವಾಕ್ಯಮ್ ವಾಕ್ಯಜ್ಞಃ ಸೀತಾಯಾ ದಶನಂ ಯಥಾ ।
ರಾವಣಾಂತಃಪ್ರರೇ ರುದ್ರಾ ರಾಕ್ಷಸೀಭಿಸ್ಸರಕ್ಷಿತಾ ॥
ಏಕವೇಣಿಧರಾ ದೀನಾ ತ್ವಯಿ ಚಿಂತಾಪರಾಯಣಾ ॥೨೨೬ ॥

ತೋ ಜಾತಾಶ್ವಾಸೌ ರಾಜಪುತ್ರೈ ವಿದಿತ್ವಾ
ತಚ್ಚಬಿಜಾಳಾನಂ ರಾಘವಾಯ ಪ್ರದಾಯ ।
ದೇವಾ ಚಾಶ್ವಾತಂ ಸರ್ವ ವೇವಾನುಪೂರ್ವಾತ್
ವಾಚಾ ಸಂಪ್ರಾಣಂ ವಾಯುಪ್ರತ್ಯ ಶ್ರುತಂಸ ॥ ೨೨೭ ॥

ಏವಮುಕ್ತೋ ಹನುಮತಾ ರಾಮೋ ದಶರಥಾತ್ಯಜಃ ।
ತಂ ಮಣಿಂ ಹೃದಯೇ ಕೃತ್ವ ಪ್ರರೂಪೋದ ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ॥ ೨೨೮ ॥

ಕಿಮಾಹಾ ಸೀತಾ ಹನುಮನ್ ತತ್ಪತಃ ಕಥಯಾದ್ಯ ಹೇ ।
ವಿತೇನ ವಿಲು ಜೀವಿಷ್ಠೇ ಭೇಷಜೇನಾತುರೋ ಯಥಾ ॥ ೨೨೯ ॥

ಏವ ಮುಕ್ತಸ್ತ ಹನುಮಾನ್ ರಾಘವೇಣ ಮಹಾತ್ಮನಾ ।
ಸೀತಾಯಾ ಭಾಷಿತಂ ಸರ್ವಂ ನೈವೇದಯತ ರಾಘವೇ ॥ ೨೩೦ ॥

ಇದಮುಕ್ತವತೀ ದೇವಿ ಜಾನಕಿ ಪ್ರರುಷಷಭಾ ।
ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಮಭಿಜಾಳಾನಂ ಚಿತ್ರಕೂಟೇ ಯಥಾತಥಮಾ ॥ ೨೩೧ ॥

ತಸ್ಯ ವೀರುಂಪ್ರತಃ ಕಶ್ಮಿತ್ ಯದೃಸ್ತಿ ಮಯಿ ಸಂಭ್ರಮಃ ।
ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಸುನಿಶಿತೈಬಾಂಕೈಃ ಹನ್ಯತಾಂ ಯುಥಾತಥಮಾ ॥ ೨೩೨ ॥

ಪೈದೇಹ್ಯ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವ ಕರುಣಂ ಸಾಶ್ರಭಾಷಿತಮ್ ।
ಪುನರಪ್ಯಹಮಾಯಾಂ ತಾಮ್ ಇದಂ ವಚನಮಬುವಿತ್ ॥ ೨೩೩ ॥

ಹತ್ವಾಚ ಸಮರೇ ರೂದ್ರಂ ರಾವಣಂ ಸಹಬಾಂಧವಾನ್ ।
ರಾಘವಸ್ತ್ವಂ ವರಾರೋಹೇ ಸ್ವಾಂ ಪುರಿಂ ನಂತತೇ ಧ್ವನಮ್ ॥ ೨೩೪ ॥

ನಿಪ್ತ ವನವಾಸಂ ಚ ತ್ವಯಾ ಸಾಧನಮಿಂದಮಮ್ ।
ಅಭಿಷಿಕ್ತಮಂಯೋಧ್ಯಾಯಾಂ ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ದ್ರಕ್ಷಣಿ ರಾಘವಮ್ ॥ ೨೩೫ ॥

ತತೋ ಮಂಹಾ ವಾಗ್ವರದೀನ ಭಾಷಿತಾ
ಶಿವಾಭಿರಷ್ಟಾಭಿರಭಿಪ್ರಸಾದಿತಾ ।
ಜಗಾಮ ಶಾಂತಿಂ ಮಮ ಚೈತಿಲಾತ್ಖಿಜಾ
ತವಾತಿಶೋಕೇನ ತಥಾತಿ ಪೀಡಿತಾ ॥ ೨೮ ॥

ಇತ್ಯಾಖ್ಯಾತೀ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಂಯಣೇ ವಾಲ್ಯೇಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಸುಂದರಾಕಾಂಡಮ್ರಾ ಸಮಾಪ್ತಂ
ಒಮ್ರಾ ತತ್ತ ಸತ್ರ

೯೦

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸುಂದರಕಾಂಡ

ರಾಮಾಯಣ ಪಾರಾಯಣ ಸವಾಪನ ಶೋಕಗಳು

ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಪ್ರಜಾಭ್ಯಾಂ ಪರಿಪಾಲಿಂಯಂತಾಂ ನ್ಯಾಯೀಣವಾಗೇಣ ಮಹಿಂ ಮಹಿಶಾಃ

ಗೋಬ್ರಾಹ್ಯಕೈಭ್ಯಃ ಶಬ್ದಮಸ್ತ ನಿತ್ಯಂಲೋಕಾಸಮಸ್ತಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು

ಕಾಲೇ ವರ್ಷತು ಪಜಣ್ಯಃ ಪ್ರಧಿವೀ ಸಸ್ಯಶಾಲನೀ

ದೇಶೋಯಂ ಶೋಭರಹಿತಃ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಸಂತು ನಿಭರ್ಯಾಃ

ಸರೇಣಾಂ ಸ್ವಸ್ತಿಭರವತು ಸರೇಣಾಂ ಶಾಂತಿಭರವತು

ಸರೇಣಾಂ ಪ್ರಾಣಂ ಭವತು ಸರೇಣಾಂ ಮಂಗಳಂ ಭವತು

ಸರೇಣ ಭವಂತು ಸುಖಿನಃ ಸರೇಣಸಂತು ನಿರಾಮಯಾಃ

ಸರೇಣ ಭದ್ರಾಃ ಪಶ್ಯಂತು ಮಾಕಶ್ಚಿತ್ ದುಃಖಿಭಾಧವೇತ್

ಮಂಗಳಂ ಕೋಸಲೇಂದ್ರಾಯ ಮಹನೀಯ ಗುಣಾಭ್ಯಯೇ

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನೂಜಾಯ ಸಾವಣಭೌಮಾಯ ಮಂಗಳವ್ಯಾ

ಕಾಯೇನವಾಚಾ ಮನಸೇಂದ್ರಿಯೈವಾಽ ಬುಧಾಭ್ಯಾತ್ಸಾ ವಾ ಪ್ರಕೃತೇಃ ಸ್ವಭಾವಾತ್

ಕರೋಮಿ ಯದ್ಯತ್ ಸಕಲಂ ಪರಸ್ಯೈ ನಾರಯಣಾಯೇತಿ ಸಮರ್ಪಣಯಾಮಿ

ಯದಕ್ಷರ ಪದಭ್ರಷ್ಟಂ ಮಾತ್ರಾಹೀನಂಚ ಯದ್ಘವೇತ್

ತತ್ಸರ್ವಂ ಕ್ಷಮ್ಯತಾಂ ದೇವ ಶ್ರೀರಾಮೋ ನರೋಸ್ತಮೇತ್

ಪಾರಾಯಣ ಸವಾಪ್ತಂ

೯೦

ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ !!!

“ರಾವ್ಯಾಂಯ ರಾಮಭಧ್ಯಾಂಯ ರಾಮಚಂದ್ರಾಂಯ ವೇಧಸೇ ।
ರಘುನಾಥಾಂಯ ನಾಥಾಂಯ ಸೀತಾಂಯಾಃಪತಂಯೀನಮಃ” ||
